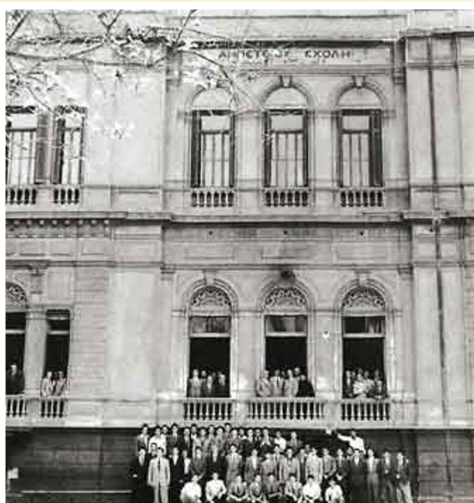

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.

**ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ
ΑΘΗΝΑ**

2ο Τεύχος/2021

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.

2ο Τεύχος/2021

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

3ης Σεπτεμβρίου 56, ΑΘΗΝΑ 104 33

Υπεύθυνος Έκδοσης : Μιχάλης Φλεβοτομάς,
Επιτροπή Σύνταξης : Δημήτρης Πιερής,
Σεβαστή (Βιβιάνα) Καραντινού,
Γιώργος Μακρής,
Υπεύθυνος Παραγωγής : Αντώνης Πατρινός,

κιν. 6977485316, mflevot@gmail.com
κιν. 6932704820, dpieris@gmail.com
κιν. 6946272271, vivianakarantinos@gmail.com
κιν. 6945975147, sirkamg@yahoo.com
κιν. 6936646796, anthony.patrinos@gmail.com

Περιεχόμενα

Αντί-Editorial, Μιχάλης Φλεβοτομάς	3
Τον χρόνο πίσω δεν τον γυρνάς, Δημήτρης Καλανδράνης	4
Το μαύρο μαντήλι των Κρητικών	5
Τα 2 «Μ» του Ελληνικού πολιτισμού	6
Ο πρώτος Αιγύπτιος πρέσβυς στην Ελλάδα, Ν. Νικηταρίδης	8
Το δύσβατο μονοπάτι της ανάκαμψης, Μιχάλης Μπίσκος	10
ΦΕΨΡΟΥΖ, Μαρία Χαραλαμπίδου	11
Εμβολισμός Ινομυμάτων της μήτρας, Πέτρος Χειρίδης	12
Ανδρέας Καρκαβίτσας, Δημήτρης Α. Καπαϊτζής	16
Κλινική : La Serenite, Έφη Χαλκιά-Μαλαχία	18
Φωτογραφίες της Γεν. Συνέλευσης ΣΑΕ 31/10/2021	20
Η Βιβλιοθήκη της Μονής Σινά, Γιώργος Λεκάκης	21
Φωτογραφίες Καλοκαιρινής Εκδήλωσης Σ.Α.Σ.	22
Φωτογραφίες Φθινοπωρινής Εκδήλωσης Σ.Α.Σ.	23
Ποίημα Γιάννη Σίννη	24
Ποίημα Έφης Χαλκιά	24
Ο Καστανάς	25
Διαφημηστικά	26-27

Το Περιοδικό Σ.Α.Σ. φέρει μόνο ενυπόγραφα άρθρα συνεργατών που φέρουν οι ίδιοι την ευθύνη για αυτά που γράφουν.
Η φωτογραφία της Αμπετείου Σχολής του εξωφύλλου στο Demerdash είναι του Γιώργου Ρωσσίδη.

Αντί-Editorial

Χαιρετισμός από τον Πρόεδρο

.....γράφει ο Μιχάλης Φλεβοτομάς

Αγαπητοί Αμπετειανές και Αμπετειανοί , συμπατριώτες και φίλοι,

έχοντας μόλις επιστρέψει από ένα πενήνήμερο ταξίδι στην γενέθλια γη μας, με την καρδιά γεμάτη από τα συναισθήματα αγάπης που μου έδειξαν οι παλιοί φίλοι και συμμαθητές, επικοινωνώ και πάλι μαζί σας.

Ξέρω ότι όλοι μοιράζεστε την χαρά και την συγκίνηση που ένιωσα περιδιαβαίνοντας για μια ακόμη φορά τους δρόμους, τους παλιούς που αγαπήσαμε , και τα σοκάκια , που ευτυχώς δεν έχουν χαθεί μέχρι και σήμερα, καθώς και την ελπίδα μου ότι μόλις το επιτρέψουν οι συνθήκες, **θα προσπαθήσουμε να οργανώσουμε μια εκδρομή στην Αίγυπτο.**

Εν πάση περιπτώσει, με τον ερχομό του φθινοπώρου και με τις προσδοκίες όλων μας για ένα ήρεμο χειμώνα, επανερχόμαστε και εμείς με το νέο πρόγραμμα εκδηλώσεων του Συλλόγου μας , που θα ολοκληρωθεί και διαμορφωθεί οριστικά στην επόμενη συνάντησή του ΔΣ.

Με δεδομένη την επιτυχία της καλοκαιρινής μας συνάντησης, στην ταβέρνα του Γιάννη στον Καρέα, που προέκυψε από δική σας πρόταση, και μετά την πετυχημένη εναρκτήρια συνεστιάση στον τόσο φιλόξενο χώρο εστιασίων του Συνδέσμου Αιγυπτιακών Ελλήνων, αναμένουμε με χαρά καινούριες δικές σας προτάσεις και ιδέες για εκδηλώσεις, θέματα και πρόσωπα, που μπορούμε να εντάξουμε στο νέο μας πρόγραμμα.

Καλό φθινόπωρο , με υγεία κι ευτυχία για όλους μας.

Μιχάλης Φλεβοτομάς

Πρόεδρος Συλλόγου Αμπετείου Σχολής

Ευχές για ένα καλό χειμώνα από την
συντακτική επιτροπή και
τους συνεργάτες του περιοδικού μας

Οι Αμπετεινοί μας γράφουν

Τον χρόνο πίσω δεν τον γυρνάς

**....γράφει ο Δημήτρης Καλανδράνης
Απόφοιτος Εμπορικού 1953**

Τον χρόνο πίσω δεν τον γυρνάς

**Το δέντρο που είδες να διψά
Και δεν το πότισες
Μην το ψάχνεις πια
Τώρα έχει ξεραθεί.**

**Τον γέροντα που υπόφερε
Και δεν τον βοήθησες
Μην τον ψάχνεις πια,
Τώρα έχει πεθάνει.**

**Την ευκαιρία που πέρασε
Και δεν την άρπαξες
Μην την ψάχνεις πια,
Τώρα έχει χαθεί.**

**Τον έρωτα που την καρδιά σου άγγιξε
Και δεν ανταποκρίθηκες,
Μην τον ψάχνεις πια,
Τώρα βρήκε αλλού αγκαλιά.**

**Τον γονιό που σε χρειάστηκε
Και δεν νοιάστηκες γι αυτόν
Μην τον ψάχνεις πια,
Τώρα έχει φύγει.**

**Τον φίλο που σε αγάπησε
Και αδιαφόρησες
Μην τον ψάχνεις πια,
Τώρα σ' έχει ξεχάσει.**

Φίλε μου,

**Μάθε να εκτιμάς αυτό που σου προσφέρεται,
Μην περιμένεις άλλη ανατολή να δεις,
Μην αναβάλεις, μην προσπερνάς.
Τον χρόνο πίσω δεν τον γυρνάς....**

Ο Δημήτρης Καλανδράνης σπούδασε ξενοδοχειακά και ξένες γλώσσες. Υπήρξε μέλος της Ελληνικής Φιλαρμονικής Καΐρου και υπηρέτησε ως κατηχητής στους Αγίους Αναργύρους στη Σούμπρα. Εργάστηκε 12 χρόνια στο εργοστάσιο Σπύρος Σπάθης και 29 χρόνια στην *Swissair*. Ζει μόνιμα στην Πάρο. Ζωγραφίζει, παίζει κρουστά και φλογέρα και είναι λάτρης του Πινγκ Πονγκ. Έργα του:

Το βιβλίο: *Getting to Understand the Greeks* μεταφρασμένο στα Γαλλικά και Ιταλικά.

Τα μυθιστορήματα: Ο ΑΣΚΗΤΗΣ και ΤΟ ΕΠΑΘΛΟ

Το μαύρο μαντήλι των Κρητικών....

Για το μαύρο κεφαλομάντηλο που φορούν οι Κρητικοί μας έστειλε ηλεκτρονικά το πιο κάτω άρθρο ο Αιγυπτιώτης και φίλος του περιοδικού μας, Κυριάκος Καμέρης :

Για όσους δεν ξέρουν για το μαύρο μαντήλι που έχουν οι Κρητικοί και για όσους αρνούνται τη "Βυζαντινή" κληρονομιά μας που μας την έχουν επιβάλει ξένα συμφέροντα...

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΜΝΗΜΗΣ ΣΤΗΝ ΑΛΩΣΗ ...

Το κεφαλομάντηλο που φορούν οι Κρητικοί και τα κρόσσια δεν είναι για ομορφιά ...

Έχουν Ιερό Συμβολισμό που συνδέεται με τους τελευταίους υπερασπιστές της Βασιλεύουσας που ήταν Κρήτες!!!

Όταν κινδύνευε η Πόλη ο Παλαιολόγος έστειλε κήρυκες στις επαρχίες και ζήτησε εθελοντές να πολεμήσουν. Από όλη την επικράτεια μόνο οι Κρητικοί έστειλαν 5 καράβια με αρχηγό τον Μανούσο Καλλικράτη από τον Καλλικράτη Σφακιών! Εθελοντές προσφέρθηκαν πολλοί αλλά δεν είχαν χρόνο να βρεθούν πλοία για όλους ...Αν είχαν χρόνο και αντί 5 έστειλαν 20 πλοία, στη ναυμαχία που ακολούθησε θα σπούσε ο ναυτικός αποκλεισμός με απρόβλεπτες εξελίξεις ...Έτσι ξεκίνησαν, όσοι χώρεσαν στα 5 πλοία με καπετάνιους, ο νεώτερος 75 ετών! Η ηλικία δεν είναι εμπόδιο στην θυσία!

Αυτοί οι ακίνητοι απ' τον χρόνο Ομηρικοί Ημίθεοι Ήρωες πολεμούσαν σώμα με σώμα και μόνο με τη δύναμη πίστης και ψυχής ... ΝΙΚΟΥΣΑΝ! Διέσχισαν το Αιγαίο αλλά περικυκλώθηκαν από τον Τουρκικό στόλο έξω από την Πόλη. Ο ναύαρχος ζήτησε παράδοση ...Αντί απαντήσεως δύο Τοξότες Σφακιανοί, (Φημισμένοι ήδη από τα χρόνια του Ομήρου και του Μ. Αλέξανδρου), σκότωσε ο ένας τον διερμηνέα και ο άλλος κάρφωσε το βέλος στο μάτι του Πασά! ΕΓΙΝΕ ΚΟΛΑΣΗ ... Ο Ναύαρχος τρελαμένος από τους πόνους ούρλιαζε, τους θέλω ζωντανούς...Η μάχη κράτησε όλη μέρα! Οι Τούρκοι λύσσαξαν...ολόκληρος στόλος πάνω από 80 πλοία να ρεζιλευτούν από 5 καπετάνιους Άπιστους και Ασπρομάληδες; Τα μεσάνυχτα, με Ρεσάλτο, έσπασαν το μπλόκο και μπήκαν στην Πόλη. Εκτός το μάτι, έχασε και το κεφάλι του ο ναύαρχος!

Το ηθικό των πολιορκημένων κορυφώθηκε! Ο Άγιος Αυτοκράτορας Δακρυσμένος τους εμπιστεύθηκε τον σημαντικότερο Πύργο! Όταν τελικά η Βασιλεύουσα έπεσε τους ζήτησαν να παραδοθούν. Αυτοί απάντησαν: «Θα πολεμούν μέχρι να σκοτωθούν!». Ο Πορθητής προς παραδειγματισμό τους τίμησε.

ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΟΘΗΚΑΝ!!! Αποχώρησαν συντεταγμένοι με προστασία...Έν μέσω χαλασμού ...Με τα όπλα, τους τραυματίες και το καράβι τους! Αυτοί ήταν οι τελευταίοι υπερασπιστές της Πόλης! Οι μόνοι που γλίτωσαν. Άφησαν στη Μονή Βατοπεδίου τους τραυματίες να τους φροντίσουν ...Ο τραυματίας "Γραμματικός" έγινε μοναχός, έγραψε και φυλάγεται στη Μονή το χρονικό: «Οι Τελευταίοι Υπερασπιστές της Πόλης». Έτσι διασώθηκε αλλά αποσιωπήθηκε αντί ν' αναδειχθεί αυτή η Ιστορική Μαρτυρία!

Όταν επέστρεψαν διαδόθηκε ο Θρήνος ...Και οι Κρητικοί σ' ένδειξη πένθους φόρεσαν για πάντα μαύρο μαντήλι με κρόσσια να συμβολίζουν ως σήμερα τα δάκρυα για την ΑΛΩΣΗ! Αυτός ο συμβολισμός νίκησε για 568 χρόνια. Τον χρόνο ... τη μόδα ... και συνεχίζεται! Και όπως δείχνει, σε πείσμα των καιρών...Θα συνεχιστεί και από τα εγγόνια... των εγγονιών μας...

Δεν έβγαλα ποτέ το κεφαλομάντηλο από τότε που το 'βαλα για πρώτη φορά! Κάθε πρωί το ψηλαφίζω με σεβασμό. "ΠΟΛΥΤΙΜΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ". Κάθε βράδυ που τ' αποχωρίζομαι γίνεται ο συνδετικός μου κρίκος με την ευθύνη ...

ΤΟΤΕ το ΙΕΡΟ ΧΡΕΟΣ ΞΥΠΝΑ! και ΠΡΟΣΤΑΖΕΙ: ΕΥΘΥΝΟΜΑΣΤΕ!!!!

Ένας Κρητικός

Τα 2 «Μ» του Ελληνικού Πολιτισμού

.....το έστειλε ηλεκτρονικά ο Κυριάκος Καμέρης

Τα 2Μ του Ελληνικού Πολιτισμού

Ο ψηλός και ο χοντρός...

Αφηγείται ο Μίκης:

Θυμάμαι σαν και τώρα, όταν αρχίσαμε να επισκεπτόμαστε ο ένας το σπίτι του άλλου, αυτός να έρχεται στη Νέα Σμύρνη κι εγώ στο Παγκράτι, τα καυτά μεσημέρια του θέρους του 1946, μόνοι μας στα τελευταία καθίσματα του λεωφορείου που ανέβαινε τη Συγγρού. Κάθε μεσημέρι η μητέρα μου μας έκανε το τραπέζι και μετά πηγαίναμε για σπουδές ή για το μεροκάματο. Εκείνος δούλευε στου Fix, στο εργοστάσιο πάγου, κι εγώ εφημεριδοπώλης. Η αλήθεια είναι ότι ο δικός μου πατέρας μού εξασφάλιζε το καθημερινό πιάτο, ενώ ο Μάνος ήταν ο ίδιος πατέρας, γιος και αδελφός. Έπρεπε να δουλέψει για να ζήσει την οικογένειά του, κάτι που θα τον απομακρύνει από τη μεγάλη του αγάπη, τη συμφωνική μουσική. Είχε μια από τις καλύτερες δισκοθήκες στον κόσμο, χιλιάδες δίσκοι, κυρίως «κλασικοί». Και το σπουδαιότερο: τους άκουγε όλους! Κανείς στην Ελλάδα (πέραν των κλασικών) δεν γνώριζε καλύτερα τη μουσική του 20ού αιώνα, τους ερμηνευτές, τις ορχήστρες, τις μουσικές σχολές από τον Μάνο. Μού μιλούσε ασταμάτητα για τους πιο απίθανους συνδυασμούς οργάνων που θα χρησιμοποιούσε π.χ, τρία τρομπόνια και δύο άρπες για το ένα, ορχήστρα πνευστών με σόλο τσέλο για το άλλο...

Ο Μάνος εμπιστευόταν το ένστικτο και την ιδιοφυΐα του, εγώ εργάσθηκα σκληρά για να αποκτήσω τεχνική, χρησιμοποίησε το μπουζούκι μόνο στα τραγούδια κινηματογραφικών ταινιών -που δεν τα «υπέγραφε», αντιθέτως στα έργα που υπέγραφε εμπιστευόταν «λόγια» όργανα, όπως το βιολοντσέλο και το πιάνο. Όταν είδα τη «Στέλλα», μέθυστα κυριολεκτικά με τις μελωδίες του, πήγα και ξαναπήγα έως ότου τις μάθω καλά για να τις παίζω στο πιάνο.

Στο σπίτι του στο Παγκράτι με έκρυβε ενώ ήμουν στην παρανομία, μετά την μουσική ακολουθούσε συζήτηση για τα πολιτικά, ανταλλάσσαμε απόψεις και όνειρα, επιθυμίες και σχέδια, εγώ ήμουν φανατισμένος, δεν ήθελα να δω την πραγματικότητα που μου ανέλυε με την τετράγωνη λογική του ο Μάνος. Όμως αυτές οι διαφωνίες μας έφερναν πιο κοντά, ο Μάνος αποδείχτηκε τελικά περισσότερο ρεαλιστής απέναντι στην έννοια «Λαός» από μένα που την αντιμετώπιζα με ρομαντική διάθεση σαν απόλυτη ηθική και πολιτιστική αξία. Προσωπικός φίλος του Καραμανλή, δεν δίσταζε να υποστηρίξει θέσεις πιο τολμηρές και ριζοσπαστικές από αυτές των επισήμων απόψεων της Αριστεράς.

Η σχέση τους περιπετειώδης, οι τσακωμοί τους παροιμιώδεις, μια φορά τους άκουσε όλος ο «Μαγεμένος Αυλός» το αγαπημένο εστιατόριο του Μάνου, σε διπλανό τραπέζι καθόταν η Ελένη Αρβελέρ, σηκώθηκε από την θέση της και τους μάλωσε «δεν ντρέπεστε, είστε τα ινδάλματα όλης της Ελλάδας και τσακωνόσατε σαν μαθητούδια». Το πειράγματα μεταξύ τους πολλά, μόλις ο Μάνος πρωτο-παρουσίασε τις «Μπαλάντες της οδού Αθηνάς» του λέει ο Μίκης σε μια ταβέρνα «καλά τι σόι τραγουδι ειν' αυτό που πήγες κι έγραψες...πονούν οι ρώγες μου, θα' χεις τα πόδια σου ανοιχτά κλπ" (στο τραγούδι Ερωτική άσκηση για τέσσερις), του απαντά ο Μάνος «αυτά σε πείραξαν, δεν κοιτάς την δική σου σαχλαμάρα;» «Ποιά;» ρωτάει ο Μίκης έκπληκτος «Ε, δεν ξέρεις; Να τη πετιέται από ψηλά κι αγριεύει και θεριεύει κλπ.»

Έλεγε όταν ήταν θυμωμένος «Με τον Μίκη δεν έχουμε καμία σχέση παρά μόνο την κατάληξη –ακης στο επίθετό μας, για αυτό και εγώ είπα να την γράφω με ι Χατζιδάκις. Πέραναγε μια εβδομάδα και του πέραναγε ο θυμός, όταν τον ξαναρωτούσαν έλεγε «όχι μωρέ, άλλαξα την κατάληξη γιατί το η Χατζιδάκης με παχαίνει»!

Συνεχίζει ο Μίκης: ανεξάρτητα από τις περιπέτειες των σχέσεών μας, ένιωθα πάντα μια απέραντη τρυφερότητα για τον ευάλωτο Χατζιδάκι που προσπαθούσε με κάθε τρόπο να κρύψει την αγάπη που στερήθηκε. Μου άρεσε να τον ακούω να μιλάει, δεν τον διέκοπτα ποτέ, όταν μιλούσε, διατύπωνε τόσο άρτια, με τόσο άψογα Ελληνικά και τόσο τέλεια τεκμηριωμένα οτιδήποτε έθιγε, που σε έπειθε χωρίς δεύτερη σκέψη, σε καθήλωνε μονάχα με ένα βλέμμα, ήταν

ένας γόης, ως άνθρωπος, ως διανοούμενος και ως συνθέτης. Ένα δώρο των Θεών στη χώρα μας.

Πολιτική είναι οποιαδήποτε πράξη επηρεάζει την κοινωνία. Αν σας ρωτήσουν λοιπόν ποιοι είναι οι κορυφαίοι Έλληνες πολιτικοί, πείτε αυτοί οι δύο, σε αντίθεση με τους επαγγελματίες της πολιτικής που ιδιοτελώς μας χρεοκόπησαν, μας ντρόπιασαν, μας δίχασαν, αυτοί έκαναν περήφανο έναν ολόκληρο λαό, όλη η οικουμένη ταύτισε την μουσική τους με την Ελλάδα, ένωσαν ένα ολόκληρο λαό, τους τραγουδούσαμε και οι αποστάσεις μεταξύ μας εκμηδενίζονταν!

Σαν σήμερα, 15 Ιουνίου του 1994, μας άφησε το «δώρο των Θεών στη χώρα μας», ο Μίκης σπεύδει στο Νεκροτομείο του Ευαγγελισμού και παρακαλεί την Διευθύντρια να τους αφήσει μόνους τους, ο Μάνος γυμνός στο τραπέζι του νεκροτομείου, είχε χάσει πολλά κιλά από την περιπέτεια της υγείας του και ήταν πανέμορφος, έμεινε μαζί του περίπου μισή ώρα χαϊδεύοντάς του το κεφάλι, μιλώντας του τρυφερά, όλα όσα δεν του είχε πει ολόκληρες δεκαετίες, στο τέλος «του έκλεισα τα μάτια και του είπα, Καλή Αντάμωση Μάνο μου, και έφυγα δακρυσμένος».

Αγαπητά μας μέλη, σας παρέχουμε την δυνατότητα να ενημερώνετε ΑΤΕΛΩΣ όλα τα Τακτικά, Αρωγά μέλη και αναγνώστες μας για την ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΑΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ σε κάθε έκδοση του «Περιοδικού Σ.Α.Σ.».

Πληροφορίες / Διευκρινίσεις : Μίμης Πιερής τηλ. 210 68 40 100, κιν. 6932 704 820

Ο πρώτος Αιγύπτιος πρέσβυς στην Ελλάδα

.....γράφει ο Νίκος Νικηταρίδης

Είναι γνωστό πως οι διπλωματικές σχέσεις Ελλάδας - Αιγύπτου χρονολογούνται από τον Αύγουστο του 1833 με το διορισμό από την τότε ελληνική κυβέρνηση του Μιχαήλ Τσοίτσα ως πρώτου Προξένου της Ελλάδας στην Αλεξάνδρεια. Το 1835 το Προξενείο Αλεξανδρείας αναβαθμίστηκε σε Γενικό Προξενείο, το 1840 ιδρύθηκε το Γενικό Προξενείο Καΐρου και το 1900 η Ελληνική Πρεσβεία. Επίσης, στο Πορτ-Σάιτ λειτουργεί Προξενικό Λιμεναρχείο. Η Αίγυπτος αντίστοιχα διατηρεί πρεσβεία στην Αθήνα.

Αυτό που δεν ήταν γνωστό μέχρι σήμερα είναι το πότε η Αίγυπτος διόρισε τον πρώτο πρέσβη της στην Ελλάδα, για να επακολουθήσει μια μακρά αλυσίδα αξιόλογων υψηλόβαθμων διπλωματικών ως τον σημερινό αγαπητό πρέσβη, εξοχότατο κ. Mohamed Farid Monib.

Ήταν λοιπόν Απρίλιος του 1925 όταν τοποθετήθηκε ο πρώτος Αιγύπτιος πρέσβης στη χώρα μας και συγκεκριμένα ο Μωχάμεντ Φάχμου Πασάς, που με την ευκαιρία αυτή έδωσε συνέντευξη στον αλεξανδρινό "Ταχυδρόμο" που για την ιστορία αξίζει να αναδημοσιεύσουμε, τονίζοντας για μία ακόμη φορά τις φιλικότερες διπλωματικές, πολιτιστικές, οικονομικές, στρατιωτικές και κοινωνικές σχέσεις που διέπουν τις δύο χώρες στα πλαίσια της σύγχρονης ιστορικής πραγματικότητας :

"Ο αναχωρών δι' Αθήνας σήμερον (7/4) το απόγευμα νέος Πρέσβυς της Αιγύπτου εις Αθήνας Μωχάμεντ Φάχμου Πάσσα είχε την ευγενή καλωσύνην να μας δεχθή εις ακρόασιν την πρωΐαν ταύτην εις το Ξενοδοχείον Ουϊντσωρ όπου κατέλυσεν από χθες.

Τον εύρομεν περιστοιχούμενον υπό του γραμματέως του και διαφόρων προκρίτων οίτινες ήλθον να τον αποχαιρετήσωσι.

Η Α.Ε. Μωχάμεντ Φάχμου Πασάς, μορφή συμπαθεστάτη, είναι από τους πλέον μορφωμένους Αιγυπτίους. Πληροφορηθείς τον σκοπόν της επισκέψεως μας εδέχθη ευχαρίστως να ομιλήση, δια μέσου του ελληνικού τύπου, προς τον ελληνισμόν της Αιγύπτου.

· Είναι γνωστά τα φιλελληνικά σας αισθήματα εις την εν Αιγύπτω Ελληνικήν παροικίαν και ελπίζομεν πολλά από την μετάβασιν σας εν Ελλάδι.

· Είμαι ευχαριστημένος και σας παρακαλώ να τονίσετε ότι είμαι ο πρώτος Αιγύπτιος Πέσβυς όστις μεταβαίνει εις την χώραν σας. Θα είναι αργότερα μία από τας καλλιτέρας αναμνήσεις της διπλωματικής μου ζωής.

· Τι σκέπτεσθε δια την Ελληνο-Αιγυπτιακήν σύμβασιν ;

· Θα εργασθώ όσον μου είναι δυνατόν δι' αυτήν, υπό τους ευνοϊκωτέρους όρους προς σύσφιγξιν των φιλικών σχέσεων δεδομένου ότι παρίσταται ανάγκη συμπράξεως των δύο χωρών.

· Η αιγυπτιακή πρεσβεία θα εγκατασταθή αμέσως εν Αθήναις ;

· Όσον το δυνατόν γρηγορότερον. Δεν εξευρέθη ακόμη το κατάλληλον οίκημα, φροντίζει όμως περί τούτου ο εν Πειραιεί Αιγύπτιος Πρόξενος. Μετ' εμού αναχωρεί σήμερον δια της "Φαμάκας" επίσης ο διορισθής εν Θεσσαλονίκη πρόξενος Μωχάμεντ Σουλτάν Μπέη. Προχθές το απόγευμα μετέβην να αποχαιρετήσω την Α.Μ. τον Βασιλέα Φουάτ. Μεταξύ άλλων ο Άναξ μοι εδήλωσε : "Είμαι λίαν ευχαριστημένος δια την μετάβασιν σας εις Αθήνας. Εκεί θα συναντήσετε πολλούς Έλληνες φίλους της Αιγύπτου, μεταξύ των οποίων και τινάς προσωπικούς φίλους του αιμνήστου πατρός μου".

· Σας ανέφερον ονόματα η Α. Μεγαλειότης ;

· Μάλιστα.

· Θα είχατε την καλοσύνην να τ' αναφέρετε και εις ημάς ;

· **Δυστυχώς δεν τα ενθυμούμαι όλα. Και δεν θα επεδύμουν να παραληφθή κανείς εξ αυτών, τοσούτο μάλλον καθ' όσον αι δηλώσεις μου αύται προς τον "Ταχυδρόμον" θα αναγνωστούν, είμαι βέβαιος περί τούτου, υπό των εν Αθήναις ενδιαφερομένων.**

· Τι άλλο σας είπεν η Α.Μ. ο Βασιλέας Φουάτ ;

· **"Αι σχέσεις των δύο χωρών – εσυνέχισεν ο Άναξ – αίτινες μέχρι τούδε ήσαν φιλικώταται, ελπίζω να αναπτυχθούν έτι περισσότερον. Η καλή θέλησις και η λεπτότης ην έδειξεν έναντι της Αιγύπτου η Ελληνική Κυβέρνησις σχετικώς προς τα Βακουφικά κτήματα της Βασιλικής Οικογενείας εν Καβάλλα και Θάσσω, με συγκινούν".**

· Θα συναντήσατε βεβαίως τον εν Καϊρω πρέσβυν της Ελλάδος ;

· **Μάλιστα. Προχθές μετέβην να τον αποχαιρετήσω. Εφάνη λίαν ευγενής προς εμέ και είμαι πολύ συγκεκινημένος δια την υποδοχήν αυτήν. Του εκφράζω και δημοσίως τα θερμάς μου ευχαριστίας. Ευχαριστώ επίσης τον Ελληνικόν Τύπον της Αιγύπτου δια το προς εμέ ενδιαφέρον του, ιδιαιτέρως δε τον "Ταχυδρόμον", όστις είχε την καλοσύνην να στείλη αντιπρόσωπον του προς συνάντησιν μου.**

Την στιγμήν καθ' ην αποχαιρετώμεν τον ευγενή και φιλλέληνα διπλωμάτην, μας εκράτησε το χέρι και προσέθεσε συμπερασματικών :

· **Έχω την προαίσθησιν ότι μεταβαίνων ίνα αναλάβω τα καθήκοντα μου εν Αθήναις θα εξακολουθώ να ευρίσκομεν εις την Αίγυπτον !".**

Ο Νικηταρίδης είναι, μα κυρίως νιώθει Αιγυπτιώτης. Παρόλο που είναι ο μόνος από την οικογένειά του που γεννήθηκε στην Ελλάδα (1969), εν τούτοις φέρει στην ψυχή του τις μνήμες της ζωής όλων εκείνων των δικών του ανθρώπων που έζησαν στη Νειλοχώρα. Παράλληλα, ως παιδί καλλιτεχνών γονιών, με ρίζες από τη Χάλκη, τη Σύμη, την Κύπρο, την Κρήτη και την Αμοργό, που ασχολήθηκαν επί χρόνια με το ερασιτεχνικό θέατρο -και όχι μόνο- σε Αλεξάνδρεια και Σουέζ, κληρονόμησε αυτή του την κλίση στα Γράμματα.

Το δύσβατο μονοπάτι της ανάκαμψης

.....γράφει ο Μιχάλης Μπίσκοκ

Πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Καίρου

Ως γνωστό η Ε.Ε. μέσα στα πλαίσια ανάκαμψης των Ευρωπαϊκών χωρών λόγω πανδημίας έχει ήδη προγραμματίσει για την Ελλάδα να της αποδοθεί για να διαχειριστεί τα επόμενα επτά χρόνια ένα πακέτο της τάξεως των 70 δις ευρώ μέσα από επιχορηγήσεις, δάνεια, ΕΣΠΑ και το νεοσυσταθέν Ταμείο ανάκαμψης. Απαιτείται προς τούτο να υπάρχει ένας ιδιαίτερα αξιόλογος μηχανισμός που θα μπορέσει να σχεδιάσει και να συντονίσει την διαχείριση αυτού του τόσο σημαντικού πακέτου για την ανάκαμψη της Ελληνικής οικονομίας, σε συνδυασμό πάντα με τις επενδυτικές προτάσεις που συστήνει η Ε.Ε. και αφορούν την πράσινη ανάπτυξη, την υγεία, την ψηφιοποίηση του Κράτους και την αγροτική πολιτική.

Από την άλλη μεριά η Ελλάδα, μετά από μια περίοδο 10 χρόνων βαθιάς οικονομικής κρίσης με εξοντωτικά μνημόνια στην πλάτη, είναι επόμενο να παρουσιάζει σήμερα μία εικόνα με προβληματικές υποδομές και υπηρεσίες, μία ύπαιθρο σε μεγάλο βαθμό ερημωμένη, με δεκάδες χωριά ξεχασμένων γερόντων και ηλικιωμένων αγροτών. Όμως σε κάθε περίπτωση αυτή η Ελλάδα με το όποιο διαθέσιμο δυναμικό κατέχει, καλείται σήμερα να σχεδιάσει και να αλλάξει το υφιστάμενο παραγωγικό της μοντέλο, επιχειρώντας μία πραγματική υπέρβαση με την ελπίδα ότι θα μπορέσει έτσι να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις που έρχονται, στην νέα μετά Covid 19 οικονομική πραγματικότητα.

Με τα σημερινά δεδομένα κατανοούμε ότι το φορτίο της ποθούμενης ανάκαμψης όντως είναι πράγματι βαρύ και το μονοπάτι προς την ανάκαμψη σίγουρα δεν είναι στρωμένο με ροδοπέταλα. Απεναντίας χρειάζεται πρωτίστως μεγάλη προσπάθεια και συλλογική δουλειά από όλους εμάς τους Έλληνες πολίτες, σε συνδυασμό με το να υπάρχει στο τιμόνι της Χώρας μία ικανή Ηγεσία και Διακυβέρνηση, που θα έχει την τόλμη και το όραμα να μας οδηγήσει σε μία νέα σύγχρονη Ελλάδα.

Είναι ανάγκη λοιπόν αυτή την στιγμή και όντας μέσα στην Ε.Ε. να μην επαναλάβουμε τα λάθη του παρελθόντος που κάναμε τις τελευταίες δεκαετίες και τα πληρώσαμε ακριβά. Έχοντας αυτά κατά νου είναι ανάγκη να επισημάνουμε, ότι σε καμία περίπτωση δεν χρειάζεται η Ελλάδα του σήμερα να καταστεί ακόμη ένας νέος ξέφραγος φορολογικός παράδεισος για νεόπλουτους, κροίσους, ή ολιγάρχες, όπως επίσης δεν χρειάζεται η Ελλάδα του σήμερα να γίνει και πάλι ξανά ο Εστιάτορας και ο Ξενοδόχος της πολιτισμένης Δύσης.

Απεναντίας, ζητούμε από την Ελλάδα του σήμερα να διαδραματίσει πιο ουσιαστικούς και παραγωγικούς ρόλους που θα της δημιουργήσουν ανθεκτικές και βιώσιμες Κοινότητες ανθρώπων, με δυναμικούς και ενεργούς πολίτες να νοιάζονται και να επενδύουν στον τόπο όπου γεννήθηκαν.

Ζητούμε από την Ελλάδα του σήμερα να διαμορφώσει τις ευνοϊκές εκείνες συνθήκες που θα επιτρέψουν την σταδιακή επιστροφή για τα 500.000 μορφωμένα Ελληνόπουλα, τα οποία κατέφυγαν στο εξωτερικό στην διάρκεια τις δεκαετούς οικονομικής κρίσης, για να σταδιοδρομήσουν εκεί.

Ζητούμε από την Ελλάδα του σήμερα να επιταχύνει την κάθε ανάπτυξη στον πρωτογενή της τομέα ειδικά στην Περιφέρεια, με την ίδρυση αγροτοβιομηχανικών, για να αναβιώσει και πάλι η ερημωμένη ύπαιθρος και μαζί της ο αγροτικός πληθυσμός.

Ζητούμε από την Ελλάδα του σήμερα επιτέλους να καλύψει το μεγάλο κενό της βιομηχανικής υστέρησης που βιώνει ο τόπος μας εδώ και πολλές δεκαετίες, υιοθετώντας νέους προσανατολισμούς στην βιομηχανία, γεγονός που θα ενδυναμώσει την Χώρα μας αμυντικά και τεχνολογικά και θα συγκρατήσει την διαρροή εξειδικευμένου ανθρώπινου κεφαλαίου της.

Τέλος ζητούμε από την Ελλάδα του σήμερα να ξεκινήσει την αξιοποίηση και εκμετάλλευση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, οι οποίες αποτελούν προνόμιο στην Χώρα μας, διαθέτοντας ένα τεράστιο αιολικό και ηλιακό δυναμικό απόθεμα, μέσω του οποίου έπρεπε να ήμασταν ήδη σημείο αναφοράς στον Ευρωπαϊκό χώρο.

Κλείνοντας τονίζουμε και πάλι ότι για την Χώρα μας αυτή την στιγμή παρουσιάζεται μια μοναδική ευκαιρία, αφενός να ξεπεράσει τον παλιό κακό της εαυτό και αφετέρου να προετοιμαστεί κατάλληλα για να αντιμετωπίσει με επιτυχία τις επερχόμενες προκλήσεις του 21^{ου} αιώνα. Η ευκαιρία αυτή είναι πολύ μεγάλη και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να χαθεί.

Ο Μιχάλης Μπίσκοκ γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Κάιρο της Αιγύπτου από Έλληνες γονείς. Τα σχολικά του χρόνια ξεκίνησαν στο δημοτικό σχολείο της Ελληνικής Κοινότητας Ασιούτ της άνω Αιγύπτου και ολοκληρώθηκαν το 1967 στο Ελληνικό πρακτικό

λύκειο της Αμπετείου Σχολής στο Κάιρο. Σπούδασε πολιτικός μηχανικός στο Πολυτεχνείο του Καΐρου και στην συνέχεια στο Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο. Το 1974 ξεκίνησε την καριέρα του στην περιοχή του Αραβικού Κόλπου, εργαζόμενος σε μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες και το 1981 επέστρεψε στην Ελλάδα όπου ασχολήθηκε κυρίως ως ελεύθερος επαγγελματίας σε οικοδομικά και βιομηχανικά έργα. Τα τελευταία τέσσερα χρόνια επιχειρεί στην Αίγυπτο όπου εκτός από οικοδομικά έργα, ασχολείται και με έργα αποκατάστασης και διάσωσης της πλούσιας Αιγυπτιακής πολιτιστικής μας κληρονομιάς που έχει απομείνει στην Αίγυπτο. Το 1992 ίδρυσε στην Αθήνα με άλλους συντοπίτες του Καΐρινούς τον γνωστό «Σύλλογο Ελλήνων Καΐρου» στον οποίο προεδρεύει έως και σήμερα. Μιλάει αραβικά και αγγλικά. Είναι παντρεμένος και έχει δύο παιδιά.

Οι Αναγνώστες μας γράφουν

ΝΟΥΧΑΝΤ ΧΑΝΤΑΝΤ (ΦΕΪΡΟΥΖ)

.....γράφει η Μαρία Χαραλαμπίδου

Όλοι έχουμε ακουστά την Λιβανέζα τραγουδίστρια ΝΟΥΧΑΝΤ ΧΑΝΤΑΝΤ γνωστή σε όλο τον κόσμο ως FEYROUZ. Η ανωτέρω γεννήθηκε σε ένα χωριό του Λιβάνου το 1934 και αργότερα μετακόμισε στην πρωτεύουσά του την Βηρυτό.

Από μικρή ηλικία τραγουδούσε στην σχολική χορωδία και αργότερα αφού αναγνωρίστηκε το ταλέντο της συμμετείχε σε ραδιοφωνικά προγράμματα, χορωδίες και οντισιόν με αποτέλεσμα την απογείωση της φήμης της. Σε μία οντισιόν την γνώρισε ο HALIM ELRUMI, της προσφέρει τραγούδια και της δίνει το καλλιτεχνικό όνομα FEYROUZ που στην Αραβική μεταφράζεται σε Turquoise. Ο ανωτέρω γνωρίζει την καλλιτέχνίδα στα δύο αδέρφια ASSI και MANSOUR RAHBANY οι οποίοι της γράφουν τραγούδια.

Η συνεργασία της καλλιτέχνιδος με τον ASSI εξελίχθηκε σε τρυφερή σχέση, η οποία θα καταλήξει σε γάμο το 1954. Γεννημένη Μαρωνίτισσα βαπτίστηκε Ορθόδοξη λόγω του συζύγου της. Το ζευγάρι απέκτησε 4 παιδιά. Δυστυχώς η ζωή επιφυλάσσει καλές και άσχημες στιγμές. Ο μεγάλος γιός τους ZIAD ακολούθησε την πορεία της μητέρας του αφού συνέθεσε για την μητέρα του αρκετές μεγάλες επιτυχίες. Ο δεύτερος γιός τους HALI παραμένει παράλυτος από παιδική ηλικία. Η κόρη τους LAYAL πέθανε το 1987 από ανεύρυσμα, η δε κόρη τους REEMA είναι στο πλευρό της μητέρας της και εκτελεί χρέη manager της.

Ως πραγματική πατριώτισσα δεν εγκατέλειψε ποτέ την πατρίδα της την περίοδο του εμφυλίου πολέμου (1975-1990). Ο πόνος και η οργή της για την κατάσταση στην πατρίδα της εξωτερικεύεται στις συναυλίες που έδωσε ανά τον κόσμο και ειδικά στο OLYMPIA στο Παρίσι το 1979. Είναι τόσο πολλοί οι θαυμαστές της που παρατηρούν την στάση ζωής της και την ακολουθούν σε όλα τα μήκη και πλάτη του κόσμου για να την ακούσουν.

Έχει τραγουδήσει πάνω από 1500 τραγούδια και πουλήσει πάνω από 80,000.000 δίσκους. Η κατάνυξη, η μελαγχολία και ο πόνος καθρεφτίζονται στους ύμνους της Μεγάλης Εβδομάδος που ερμηνεύει με την αγγελική της φωνή στις Ορθόδοξες εκκλησίες. Πολλοί στιχουργοί γράφουν τραγούδια ειδικά για την φωνή της. Συμμετείχε σε πολλές συναυλίες, μια από τις σπουδαιότερες αυτή στο BAALBEK του Λιβάνου το 1957 όπου αποθεώνεται. Ποιος μπορεί να μην συγκινηθεί από την ερμηνεία της όταν ψάλλει την Μεγάλη Παρασκευή στις Ορθόδοξες εκκλησίες του Λιβάνου. Δέος και συγκίνηση αισθάνθηκα όταν πρωτοάκουσα τον δίσκο που περιέχει τους ψαλμούς της Μεγάλης Εβδομάδος και ιδίως το Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ στα Ελληνικά.

Η Φεϊρούζ ήταν γνωστή και αγαπητή σε όλο τον Αραβικό κόσμο και όχι μόνο. Συνεργάστηκε με τον Αιγυπτιακό Ραδιοφωνικό Σταθμό τον οποίο ακούνε εκατομμύρια Αράβων και μη ακροατών. Τραγούδησε και έδωσε συναυλίες στις κάτωθι χώρες του Αραβικού κόσμου : Κάιρο , Μπαχρέιν, Κατάρ, Αμπου Ντάμπι, Τυνησία ,Συρία κλπ. Εκτός Αραβικού κόσμου τραγούδησε και έδωσε συναυλίες στις κάτωθι χώρες :

Γαλλία, Καναδά, Ολλανδία, στην Αγγλία στο Royal Festival Hall, Αυστραλία κλπ.

Το 2007 είχε τραγουδήσει στο Ηρώδειο. Φανατικοί θαυμαστές της ήρθαν από το εξωτερικό και ιδίως από την Αμερική γεγονός που αποδεικνύει την αγάπη και την γενική στάση ζωής της Ψυχής του Λιβάνου όπως αποκαλούν την Φεϊρούζ.

Αθηνά Μαρία Χαραλαμπίδου (Απόφοιτος Αχιλλοπουλείου Σχολής Καΐρου—1964).

Εμβολισμός Ινομυωμάτων της μήτρας

....γράφει ο Πέτρος Χειρίδης, MD, PhD

Μαιευτήρας- Γυναικολόγος
Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών
Επ. Δ/ντης. Νομική Υπηρεσία ΙΑΣΩ

Εισαγωγή

Μέχρι πρόσφατα, η μόνη οριστική θεραπευτική επιλογή για την αντιμετώπιση των συμπτωμάτων των ινομυωμάτων της μήτρας ήταν η χειρουργική αφαίρεση (=εκπηρήνιση) και η υστερεκτομή. Οι συντηρητικές θεραπείες, με φαρμακευτικούς καταστολείς των γυναικείων ορμονών (GnRH-αγωνιστές), ήταν μεν αποτελεσματικές στη μείωση του μεγέθους των ινομυωμάτων, εντούτοις προσέφεραν μόνο προσωρινή ανακούφιση των συμπτωμάτων. Η χρήση αυτών των φαρμάκων περιορίστηκε όχι μόνο από το κόστος και τις ανεπιθύμητες ενέργειες (συμπτώματα εμμηνόπαυσης), όσο από το γεγονός ότι μέσα σε μόλις 2 μήνες από τη διακοπή τους το μέγεθος αλλά και τα συμπτώματα των ινομυωμάτων **επιστρέφουν όπως πρώτα!** [1].

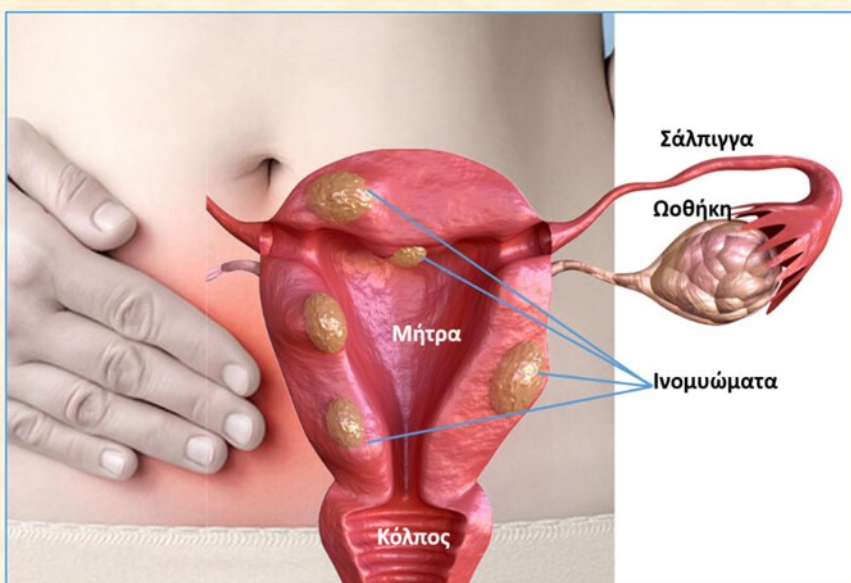
Τι είναι τα ινομώματα;

Τα ινομώματα της μήτρας είναι ο συχνότερος πυελικός όγκος της γυναίκας, που αφορά έως και το 77% των γυναικών [2]. Ευτυχώς, οι περισσότεροι από αυτούς τους όγκους είναι μικροί και συνήθως ασυμπτωματικοί. Ωστόσο, εκτιμάται ότι το 20-50% των γυναικών αναπαραγωγικής ηλικίας έχει συμπτώματα από τα ινομώματα. Το 1/3 επί του συνόλου των υστερεκτομών διεθνώς οφείλεται σε αυτά [2].

Τα ινομώματα λέγονται και **λειομώματα**, διότι προέρχονται από ένα μόνο κύτταρο του μυομητρίου, δηλαδή του τοιχώματος της μήτρας το οποίο αποτελείται από λείο μυ. Σε μία μήτρα, είναι δυνατό να αναπτυχθούν πολυάριθμα λειομώματα, το καθένα ανεξάρτητα από τα υπόλοιπα. Καθώς μεγαλώνουν, συχνά υφίστανται εκφυλισμό, προκαλώντας πυελικό πόνο. Αυτό συμβαίνει διότι η διόγκωση σε μέγεθος συνεπάγεται την αύξηση σε παροχή αίματος, υπερβαίνοντας πολλές φορές τις δυνατότητες αρτηριακής παροχής της μήτρας.

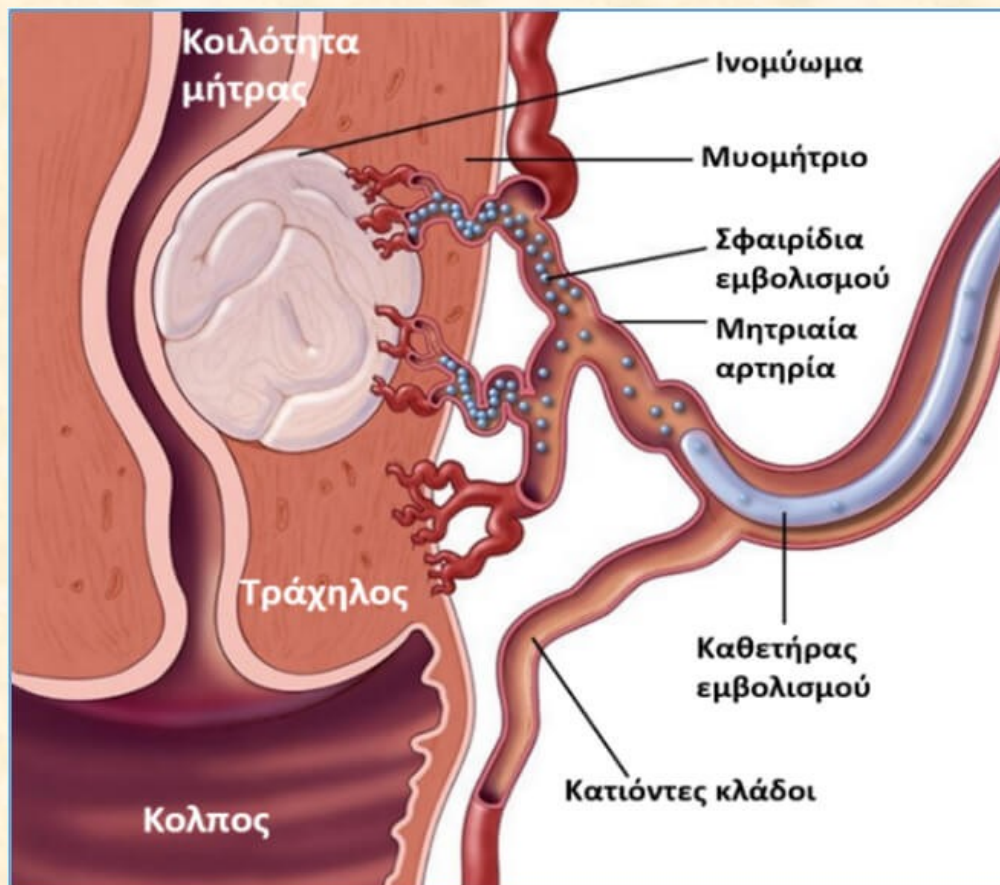
Τι είναι και πώς λειτουργεί ο εμβολισμός;

Ο εμβολισμός είναι μία ελάχιστα αιματηρή επέμβαση που έχει κλινικά αποδειχθεί ότι μειώνει τα κύρια συμπτώματα των ινομυωμάτων, όπως τον πυελικό πόνο, το αίσθημα πίεσης, την υπερβολική και παρατεταμένη αιμορραγία και τη συχνή ούρηση.

Με τον εμβολισμό επιτυγχάνεται η απόφραξη των αρτηριών που οξυγονώνουν τη μήτρα, προκαλώντας ατροφία και στη συνέχεια νέκρωση στα ινομώματα.

Η επέμβαση διαρκεί περίπου μία ώρα και συνήθως απαιτείται μία ημέρα νοσηλείας.

Η συρρίκνωση των ινομυωμάτων οδηγεί σε ραγδαία ύφεση των συμπτωμάτων. Τα αποτελέσματα του εμβολισμού πολλές φορές είναι άμεσα. Για παράδειγμα η αιμορραγία μπορεί να μη ξανασυμβεί, ενώ η συρρίκνωση του όγκου επιτυγχάνεται μέσα σε λίγες εβδομάδες [3].

Γιατί δεν κινδυνεύει η ίδια η μήτρα από τον εμβολισμό;

Τα ινομύωματα έχουν απόλυτη εξάρτηση από την αρτηριακή παροχή της μήτρας, διότι δεν έχουν εκτεταμένη αρτηριακή παροχή, αλλά συνήθως «τρέφονται» με ένα ή το πολύ δύο αγγεία που διαπερνούν τη κάψα τους και φτάνουν στο κέντρο. Αυτή η λεπτομέρεια τα καθιστά πολύ «ευαίσθητα» σε συνθήκες ισχαιμίας, δηλαδή σε έλλειψη οξυγόνου. Η σύγκλειση του τροφοφόρου αγγείου προκαλεί άμεσα τη νέκρωση και την ατροφία. Με άλλα λόγια, όσο μεγαλύτερο το ινομύωμα, τόσο ταχύτερος ο εκφυλισμός του έπειτα από σύγκλειση της αρτηρίας του [4].

Αντίθετα, ο φυσιολογικός χιτώνας της μήτρας, που λέγεται **μυομήτριο**, «ανέχεται» την ισχαιμία, δηλαδή τη μειωμένη παροχή οξυγόνου, έως ότου μικρότερα αγγεία από την «παράπλευρη» αρτηριακή κυκλοφορία οργανωθούν και αποκαταστήσουν την αιμάτωση. Ως εκ τούτου, ο εμβολισμός των μητριαίων αρτηριών προκαλεί νέκρωση **ΜΟΝΟ** στα ινομύωματα, ενώ η μήτρα εξακολουθεί να λειτουργεί φυσιολογικά.

Γιατί να κάνω εμβολισμό;

Τα συνήθη συμπτώματα των ινομυωμάτων περιλαμβάνουν βαριά αιμορραγία στην εμμηνορρυσία, επαναλαμβανόμενο πυελικό άλγος, και αίσθημα βάρους στην πύελο. Στις γυναίκες που «ανέχονται» την αιμορραγία μακροπρόθεσμα, αναπτύσσεται αναιμία, η οποία μπορεί να επηρεάσει τη καθημερινή ζωή, προκαλώντας καταβολή δυνάμεων, εύκολη εξάντληση, δύσπνοια και ταχυκαρδία.

Ο εμβολισμός μπορεί να υποκαταστήσει τη χειρουργική αφαίρεση, αλλά είναι δυνατό να εφαρμοστεί και ως προεγχειρητική διαδικασία, καθιστώντας τη μετέπειτα επέμβαση ευχερέστερη, αφού οι «μάζες» της μήτρας θα έχουν μικρύνει. Εντούτοις, η εμπειρία μας έχει δείξει ότι η «κατάργηση» των συμπτωμάτων έπειτα από τον εμβολισμό μπορεί να αναβάλει επ' αόριστον το χειρουργείο.

Η μέθοδος ενδείκνυται σε προεμμηνοπαυσιακές γυναίκες οι οποίες [5,6]:

- Έχουν κλινικά συμπτώματα όπως πυελικό άλγος ή βαριά αιμορραγία.

- Έχουν υποκείμενη νόσο η οποία καθιστά την επέμβαση δυσχερή ή επικίνδυνη.
- Έχουν ιστορικό από πολυάριθμες επεμβάσεις στην πύελο.
- Πάσχουν από δυσμηνόρροια ή χρόνια πυελικό άλγος από ινομυώματα.
- Πάσχουν από αδενομύωση (= ενδομητρίωση της μήτρας).
- Πάσχουν από παθολογικές αρτηριο-φλεβικές αναστομώσεις (AVMs).
- Επιθυμούν να αποφύγουν τη χειρουργική επέμβαση.
- Επιθυμούν να διατηρήσουν τη μήτρα τους.
- Δεν επιθυμούν να κυοφορήσουν.

Πώς εξελίχθηκε η μέθοδος εμβολισμού των ινομυωμάτων;

Από τα τέλη της δεκαετίας του 1970, υπάρχουν αναφορές εμβολισμών των αγγείων της μήτρας για τον έλεγχο μετεγχειρητικής αιμορραγίας [7,8]. Ωστόσο μέχρι τη δεκαετία του '90 κανείς δεν σκέφτηκε να εφαρμόσει τον εμβολισμό για την αντιμετώπιση των ινομυωμάτων. Στο μεταξύ, ο προεγχειρητικός εμβολισμός είχε αποδειχθεί πολύτιμος στη μείωση και τον έλεγχο της αιμορραγίας κατά τη διάρκεια του χειρουργείου [9].

Σε κάποιες από αυτές τις περιπτώσεις, το διάστημα μεταξύ του προεγχειρητικού εμβολισμού και της οριστικής επέμβασης αφορούσε σε αρκετές ημέρες έως και εβδομάδες, μέσα στο οποίο οι ασθενείς παρατηρούσαν τη ραγδαία ύφεση των συμπτωμάτων. Συνεπώς, πολλές εξ αυτών αρνήθηκαν να υποβληθούν τελικά σε επέμβαση. Έτσι, από το 1995 στο Παρίσι, ο εμβολισμός καθιερώνεται στη 1^η γραμμή της αντιμετώπισης των ινομυωμάτων [10]. Στις ΗΠΑ, η πρώτη αντίστοιχη ανακοίνωση έρχεται από το Πανεπιστημιακό νοσοκομείο της Καλιφόρνιας (UCLA) το 1996, οδηγώντας έπειτα σε ταχεία εξάπλωση της μεθόδου στις ΗΠΑ [11].

Σήμερα, ο εμβολισμός εφαρμόζεται διεθνώς, και η αυξημένη πλέον κλινική εμπειρία δείχνει ότι είναι ασφαλής και αποτελεσματικός [12].

Εμβολισμός και μελλοντική κύηση

Η παλαιά πεποίθηση ότι ο εμβολισμός της μήτρας είναι δυνατό να επηρεάσει τη λειτουργία της απέτρεψε την εφαρμογή του σε γυναίκες που επιθυμούσαν να τεκνοποιήσουν. Με την αύξηση της κλινικής εμπειρίας διαπιστώθηκε ότι όχι μόνο δεν παύει η φυσιολογική λειτουργία της μήτρας, αλλά η γυναίκα είναι δυνατό να συλλάβει και να κυοφορήσει κανονικά.

Σήμερα, υπάρχουν πολυάριθμες ανακοινώσεις για επιτυχημένες κυήσεις έπειτα από εμβολισμό ινομυωμάτων, με ποσοστό επιτυχίας πάνω από το 80% [13-17]. Εντούτοις, ορισμένες μαιευτικές επιπλοκές εμφανίζονται συχνότερα στις γυναίκες που έχουν υποβληθεί σε αυτήν την τεχνική, όπως παθολογίες του πλακούντα, πρόωρος **τοκετός**, αυξημένο ποσοστό αποβολής, συνεπώς συστήνεται η καλή παρακολούθηση αυτών των επιτόκων [18,19].

Η δική μας θέση είναι ότι, σε γυναίκες με επιθυμία τεκνοποίησης, ο εμβολισμός δεν συστήνεται, εκτός αν τα οφέλη υπερβαίνουν αυτά της χειρουργικής προσέγγισης. Σε κάθε περίπτωση, χρειάζεται ορθή και λεπτομερής ενημέρωση της γυναίκας, διότι η κάθε περίπτωση εξατομικεύεται.

Πόσο κοστίζει ο εμβολισμός ινομυωμάτων;

Η επέμβαση εμβολισμού των ινομυωμάτων καλύπτεται πλήρως από όλες τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες. Για τις γυναίκες που έχουν κάλυψη από τον ΕΟΠΥΥ, κάποιες κλινικές έχουν ορίσει «οικονομικό πακέτο», έτσι ώστε το κόστος να είναι σχεδόν ανάλογο με αυτό της χειρουργικής επέμβασης.

Συμπεράσματα

Ο εμβολισμός των ινομυωμάτων είναι μια καθιερωμένη πλέον, ελάχιστα επεμβατική και ασφαλής εναλλακτική λύση σε χειρουργικές επεμβάσεις, όπως η υστερεκτομή και η εκπυρήνιση ινομυωμάτων σε γυναίκες που δεν έχουν προσδοκία αναπαραγωγής. Η μέθοδος ενδείκνυται ειδικά στις συμπτωματικές ασθενείς με υψηλότερο χειρουργικό κίνδυνο. Για τις άλλες περιπτώσεις, προϋπόθεση για τη διασφάλιση των πλεονε-

κτημάτων, είναι η ορθή επιλογή των ασθενών και η κατάλληλη ενημέρωση, διότι η κάθε περίπτωση εξατομικεύεται.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Healy DL, Vollenhoven BJ. The role of GnRH agonists in the treatment of uterine fibroids. Br J Obstet Gynaecol. 1992 Feb;99 Suppl 7:23-6. doi: 10.1111/j.1471-0528.1992.tb13535.x. PMID: 1554685.
2. Baird DD, Dunson DB, Hill MC, et al. High cumulative incidence of uterine leiomyoma in black and white women: ultrasound evidence. Am J Obstet Gynecol 2003; 188:100.
3. Hehenkamp WJ, Volkers NA, Birnie E, et al. Symptomatic uterine fibroids: treatment with uterine artery embolization or hysterectomy—results from the randomized clinical Embolisation versus Hysterectomy (EMMY) Trial. Radiology 2008; 246:823.
4. Lipscomb, G. Uterine Artery Embolization and Minimally Invasive Techniques for Uterine Fibroids. Glob. libr. women's med. (ISSN: 1756-2228) 2008; DOI 10.3843/GLOWM.10077
5. <https://www.mayoclinic.org/tests-procedures/uterine-artery-embolization/about/pac-20384713>
6. Uptodate 2020: Uterine fibroids (leiomyomas): Treatment with uterine artery embolization.
7. Heaston DK, Mineau DE, Brown BJ, Miller FJ. Transcatheter arterial embolization for the control of persistent massive puerperal hemorrhage after bilateral surgical hypogastric artery ligation. AJR Am J Roentgenol 1979;133:152–154
8. Oliver JA, Lance JS. Selective embolization to control massive hemorrhage following pelvic surgery. Am J Obstet Gynecol 1979;135:431–432
9. Ravina JH, Bouret JM, Fried D, et al. Value of preoperative embolization of uterine fibroma: report of a multicenter series of 31 cases. Contraception Fertility Sexualit 1995;23:45–49
10. Ravina JH, Herbreteau D, Ciraru-Vigneron N, et al. Arterial embolisation to treat uterine myomata. Lancet 1995;346:671–672
11. McLucas B, Goodwin SC. A fibroid treatment with promise—and a catch. OBG Management 1996;8:53–57
12. Worthington-Kirsch RL. Uterine artery embolization: state of the art. Semin Intervent Radiol. 2004;21(1):37-42. doi:10.1055/s-2004-831403
13. Carpenter TT, Walker WJ. Pregnancy following uterine artery embolisation for symptomatic fibroids: a series of 26 completed pregnancies. BJOG. 2005;112(3):321–325.
14. McLucas B, Goodwin S, Adler L, Rappaport A, Reed R, Perrella R. Pregnancy following uterine fibroid embolization. Int J Gynaecol Obstet. 2001;74(1):1–7.
15. Rabinovici J, David M, Fukunishi H, Morita Y, Gostout BS, Stewart EA. Pregnancy outcome after magnetic resonance-guided focused ultrasound surgery (MRgFUS) for conservative treatment of uterine fibroids. Fertil Steril. 2010;93(1):199–209.
16. Ravina JH, Vigneron NC, Aymard A, Le Dref O, Merland JJ. Pregnancy after embolization of uterine myoma: report of 12 cases. Fertil Steril. 2000;73(6):1241–1243.
17. Homer H, Saridogan E. Uterine artery embolization for fibroids is associated with an increased risk of miscarriage. Fertil Steril. 2010;94(1):324–330.
18. Mara M, Fucíkova Z, Maskova J, Kuzel D, Haakova L. Midterm clinical and first reproductive results of a randomized controlled trial comparing uterine fibroid embolization and myomectomy. Cardiovasc Intervent Radiol. 2008;31(1):73–85.

Ο Πέτρος Κ. Χειρίδης γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Κατάγεται από την Κύπρο. Έλαβε τη βασική του εκπαίδευση στη Μαράσλειο Ακαδημία και αποφοίτησε το 1995 με άριστα από το 1ο Λύκειο Κηφισιάς. Σπούδασε και αρίστευσε στο Πανεπιστήμιο Charles στη Πράγα της Τσεχίας. Έλαβε έπαινο διάκρισης στις εξετάσεις για την ισοτιμία του πτυχίου.

Από το 2001 υπηρέτησε και δραστηριοποιήθηκε σε ιδιωτικό ιατρείο μαζί με τον πατέρα του, Κωνσταντίνο Χειρίδη, πεπειραμένο μαιευτήρα-γυναικολόγο και πρωτοπόρο στους υπερήχους από τις αρχές της δεκαετίας του '80.

Ξεκίνησε την ειδικότητα του το 2002. Το 2008 εκπαιδεύεται στη ρομποτική χειρουργική στο Στρασβούργο της Γαλλίας. Το 2009 μεταβαίνει στο Tuebingen της Γερμανίας για μετεκπαίδευση στη προχωρημένη λαπαροσκόπηση και τη χειρουργική μαστού. Από το 2010 εργάζεται στο Ιατρικό Κέντρο Αθηνών στην ομάδα Λαπαροσκοπικής και Ρομποτικής χειρουργικής. Το Δεκέμβριο του 2012, αποκτά με άριστα τον τίτλο του Διδάκτορος του Πανεπιστημίου Αθηνών. Από το 2018 διατελεί Επιστημονικός Υπεύθυνος της Νομικής Υπηρεσίας του Ομίλου ΙΑΣΩ.

Έχει δημοσιεύσεις σε ελληνικά και ξένα περιοδικά, έχει λάβει μέρος στη συγγραφή και μετάφραση ιατρικών συγγραμμάτων και συμμετείχε ως ομιλητής σε διεθνή συνέδρια της Ευρώπης και της Αμερικής.

Σήμερα, πραγματοποιεί γυναικολογικές και μαιευτικές πράξεις στα μαιευτήρια ΓΑΙΑ & ΙΑΣΩ. Συνεργάζεται με τον αδερφό του, Σάββα Χειρίδη, γενικό χειρουργό, με τον πατέρα του, Κωνσταντίνο Χειρίδη, γυναικολόγο και το γαμπρό του Γεώργιο Κούτρα, γυναικολόγο. Είναι παντρεμένος και έχει δύο μικρά παιδιά.

Ένας μεγάλος Έλληνας λογοτέχνης-πεζογράφος

....γράφει ο Δημήτρης Α. Καπαϊτζής

Απόφοιτος Εμπορικού 1955

Όταν φοιτούσα στην Ε΄ Εμπορικού της Αμπετείου Σχολής, ο τότε φιλόλογος καθηγητής μας κ. Μυστακίδης ζήτησε από όλους τους μαθητές της τάξης να διαλέξουν ο καθένας ξεχωριστά κάποιον Έλληνα συγγραφέα και να ετοιμάσουν μία εργασία για τη ζωή και το έργο του. Εγώ διάλεξα τον Ανδρέα Καρκαβίτσα διότι είχε συγγράψει αρκετά παιδικά βιβλία αλλά και μας είχε μιλήσει γι αυτόν, σε κάποιο μάθημα, ο καθηγητής μας. Αυτή λοιπόν την εργασία μου σας τη μεταφέρω εδώ προσθέτοντας και το σχόλιο του κ. Μυστακίδη που σημείωσε στο τετράδιο των εκθέσεων μου που ακόμα διατηρώ « Μία αξιόλογη προσπάθεια, πετυχημένη ».

Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ (Η ζωή και το έργο του 1866-1922)

Ο Ανδρέας Καρκαβίτσας γεννήθηκε σε μια μικρή κωμόπολη του μωραϊτικού κάμπου, στα Λεχαινά της Ηλείας. Οι γονείς του, θέλοντας να πάρει το παιδί τους μια ανώτερη μόρφωση, τον έστειλαν στην Αθήνα να σπουδάσει γιατρός. Μα ο Ανδρέας κάθε άλλο παρά για γιατρός ήταν γεννημένος κι έτσι τον βλέπομε πολύ μικρό ακόμα, μόλις ήταν είκοσι χρονών, ν' ασχολείται με τα γράμματα γράφοντας το διήγημα ο " Αφορεσμένος " που δημοσιεύτηκε σαν επιφυλλίδα στην "Καθημερινή". Αργότερα κι ενώ ήταν ακόμα φοιτητής συνεργάστηκε στην " Εβδομάδα " του Καμπούρογλου, στα " Εκλεκτά Μυθιστορήματα " του Χιώτη και τέλος στην " Εστία " όπου δημοσίευσε τις αριστουργηματικές θαλασσογραφίες του, τα " Λόγια της Πλώρης " και τη " Λυγερή ". Αργότερα κατατάσσεται στο ναυτικό και υπηρετεί ως γιατρός στο ατμόπλοιο " Αθήναι " αλλά σε λίγο μεταπηδάει στο στρατό ξηράς, και φθάνει μέχρι τον βαθμό του αρχίατρου, για να γίνει διευθυντής στρατιωτικού νοσοκομείου. Οι μεταθέσεις που έχει σαν στρατιωτικός, τον βοηθούν να ταξιδέψει σ' όλη την Ελλάδα και ν' αγαπήσει, όσο κανείς άλλος τη ζωή της υπαίθρου.

Παράλληλα με τα ταξίδια του γράφει διάφορα άρθρα και γνώμες σε διάφορα φύλλα, ταξιδιωτικές εντυπώσεις του από τη Ρούμελη καθώς και περιγραφές των ελληνικών φυλακών στο περιοδικό " Εστία εικονογραφημένη " με ψευδώνυμο " Πέτρος Αβράμης ". Γίνεται μέλος της Εταιρίας " Η Εθνική Γλώσσα " και του " Εκπαιδευτικού Ομίλου ". Συμμετέχει στο κίνημα του 1909 και στους Βαλκανικούς πολέμους, παίρνει όμως μέρος και στις πολιτικές διαμάχες της χώρας που έγιναν αιτία να εξορισθεί. Αλλά η ανήσυχη αυτή ζωή του Καρκαβίτσα επηρέασε την υγεία του κι έτσι το 1922 πάσχοντας από φυματίωση του λάρυγγα αποτραβιέται στο γραφικό Μαρούσι, όπου εκδίδει δύο τόμους στρατιωτικών διηγημάτων, το " Διηγήματα για τα παλληκάρια μας " και το " Διηγήματα του γυλιού " εμπνευσμένα από τη στρατιωτική του ζωή. Ακόμα κι ένα αναγνωστικό για τα δημοτικά σχολεία, " Ο Διγενής Ακρίτας " με συνεργασία του Ε. Παπαμιχαήλ. Την ίδια όμως χρονιά ο Καρκαβίτσας πεθαίνει στην πιο ώριμη ηλικία, μόλις πενήντα έξη χρονών, αφήνοντας μισοτελειωμένο τον " Αρματωλό " του, που είχε αρχίσει να το δημοσιεύει στην εφημερίδα " Ακρόπολις ".

Ο Καρκαβίτσας ήταν από τους θεμελιωτές της ανύπαρκτης, μέχρι τότε, ελληνικής διηγηματογραφίας. Τα δύο πρώτα του μυθιστορήματα τα έγραψε στη καθαρεύουσα, αλλά γρήγορα κατάλαβε ότι η δημοτική θα έδινε νέα πνοή στα έργα του κι έτσι εγκατέλειψε την καθαρεύουσα, γράφοντας πλέον στη δημοτική, όπου ολοκλήρωσε και τελειοποίησε το έργο του. Ο μεγάλος αυτός συγγραφέας χάρις στη δημοτική μόρφωσε ύφος που είναι από τα κυριότερα συγγραφικά του προσόντα, αλλά διατήρησε ορισμένα στοιχεία της καθαρεύουσας όπως το τελικό " ν " σε πολλές περιπτώσεις. Η βαθιά του γνωριμία με την ελληνική ζωή, τη στεριανή και τη θαλασσινή δυναμωμένη από τη μεγάλη παρατηρητική δύναμη του, κάνουν τα δημιουργήματά του να μην είναι απλά ηθογραφικά πάρα να παίρνουν και κάποιο κοινωνικό χαρακτήρα. Δουλεύει με πολύ προσοχή και σχολαστικότητα τα έργα του με αποτέλεσμα να μας δίνει τύπους ζωντανούς κι αληθινούς. Το ύφος του είναι πλούσιο, ζωγραφικό, δυνατό και στρωτό ενώ η γλώσσα του είναι υποδειγματική. Ο Καρκαβίτσας είναι ένας αληθινός δημιουργός κι ένας από τους λίγους νεοέλληνες πεζογράφους που τελειοποίησαν τη διηγηματογραφική τέχνη και τον πεζό λόγο. Η διήγηση του έχει κάτι το επικό, το αρρενωπό, το σκληρό χωρίς όμως να λείπει απ αυτόν η αγάπη και η συγκίνηση. Στα διηγήματα του λησμονώντας πολλές φορές το αυστηρό του ύφος, αφήνει να ξεπροβάλει όλη η ευγένεια της ψυχής του και η αφοσίωση του προς τα υψηλά ιδανικά του έθνους και την ελληνική αγνότητα. « Ο Καρκαβίτσας » γράφει ο Παλαμάς « είναι εν ταυτώ πραγματιστής και ιδανιστής ». Πολλές φορές επίσης, συναντούμε στα διηγήματα του κάποια μελαγχολία και απαισιοδοξία, που ίσως προέρχεται από την έμφυτη ψυχική στενοχώρια και απογοήτευση του συγγραφέα.

Η αρχιτεκτονική των έργων του ακολουθεί πιστά τους κανόνες της κλασικής διηγηματογραφίας . Στον “ Ζητιάνο ” που είναι το αποκορύφωμα του έργου του Καρκαβίτσα , η αρχιτεκτονική είναι απόλυτα επιτυχημένη και οι διάλογοι άφθονοι. Σ αυτό του το έργο κατόρθωσε να απαλλαχθεί από την ειδυλλιακή επιρροή της “ Λυγερής ”, ένα άλλο του έργο. Για τον “ Αρχαιολόγο ” όπου καταδικάζει την προγονοπληξία οι γνώμες διχάζονται. Πολλοί είναι εκείνοι που υποστηρίζουν ότι το μυθιστόρημα αυτό έχει βαθύτερο νόημα , άλλοι όμως βρίσκουν πως είναι το πιο αδύνατο από τα έργα του και στηρίζονται στο ότι ο Καρκαβίτσας αποσύρθηκε ύστερα από αυτό το έργο για να καλλιεργήσει το ύφος του και να γράψει μικρότερα έργα.

Με τη “ Λυγερή ”, ο Καρκαβίτσας , έκλεισε τη σειρά των πρώτων του έργων. Ο Παλαμάς λέει ότι είναι έργο εθνικό, απλούστατα διότι είναι ωραίο έργο. Οι χαρακτήρες του παραστατικοί, αιώνιοι τύποι της λαϊκής νεοελληνικής ψυχής.

Ο Καρκαβίτσας παίρνοντας το δίπλωμα του γιατρού δεν ασχολήθηκε ποτέ συστηματικά με το επάγγελμα του. Δεν μπόρεσε ποτέ να εκμεταλλευθεί τον πόνο και τη δυστυχία του άλλου για να ζήσει. Η ευαίσθητη ψυχή του δεν του επέτρεψε ποτέ να χρησιμοποιήσει την αρρώστια των συνανθρώπων του σαν μέσον συντηρήσεως του κι έτσι ενώ διέπρεψε στο στρατό δεν κατόρθωσε να γίνει γιατρός. Έχουν μείνει επιγραμματικά τα λόγια πού έλεγε κάθε φορά που τον καλούσαν να δει κάποιον άρρωστο “ Πάρτε και κανένα γιατρό”.

Ήταν ένας μεγάλος πατριώτης, ένας ανώτερος άνθρωπος που ένοιωσε βαθιά μέσα του τη φτώχεια και τη κακομοιριά της πατρίδας μας , ύστερα από την καταστροφή του 1897, την εξαθλίωση του Έλληνα αγρότη που ζούσε μέσα στο πηχτό σκοτάδι της αγραμματοσύνης και θέλει να τον βοηθήσει να βγει απ αυτό το χάος και να σηκώσει ψηλά το κεφάλι ύστερα από τ’ αδιάκοπα χτυπήματα του εχθρού. Και δεν είναι μόνο αυτά. Ο Καρκαβίτσας θέλει να καταπνίξει το πνεύμα της προγονολατρίας , διότι έτσι μόνο η Ελλάδα θα μπορούσε να σταθεί γερά στα πόδια της και να υψωθεί πάλι αντρειωμένη ανάμεσα στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Όλο του το έργο που δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα κήρυγμα πλημμυρισμένο από τις υψηλές αυτές ιδέες που έχουν για φόντο την ομορφιά της ελληνικής φύσης και υπαίθρου. Πίστευε στις ικανότητες της ελληνικής φυλής , χωρίς όμως αυτό να τον εμποδίζει στο να περιγράφει τα ηθικά ελαττώματα του Έλληνα , γι αυτό πολλές φορές στα έργα του συναντούμε , όπως είπα και πιο πάνω, κάποια δόση απαισιοδοξίας και μελαγχολίας. Ο Καρκαβίτσας είναι ο καθαρόαιμος Έλληνας συγγραφέας . Εμπνεύστηκε από την ελληνική ζωή χωρίς να επηρεασθεί από τα ξένα ρεύματα και σ αυτό συνετέλεσε πολύ η άγνοια του προς τις ξένες γλώσσες.

Εκτός από τον Παλαμά κι άλλοι Έλληνες αλλά και ξένοι διανοούμενοι εξέφρασαν επαινετικά σχόλια για τα έργα του όπως π.χ. ο Α.Παπαδιαμάντης , ο Ζ.Παπαντωνίου, ο Γ.Σουρής , ο Γερμανός Κ. Dieterich , ο Ολλανδός D.C. Hesseling , κ.α. Διηγήματα του Καρκαβίτσα μεταφράστηκαν και σε ξένες γλώσσες , όπως στην αγγλική, γερμανική, ολλανδική, γαλλική και ρουμανική από Έλληνες και Ευρωπαίους θαυμαστές του.

Ο Δημήτρης Α. Καπαϊτζής γεννήθηκε στο Κάιρο. Αποφοίτησε από την Αμπέττειο Σχολή το 1955 (Εμπορικό Τμήμα). Ήρθε στην Ελλάδα το 1959 και προσλήφθηκε στο τμήμα πωλήσεων της πολυεθνικής Philips. Διετέλεσε Διευθυντής Πωλήσεων Ν. Ελλάδος της Siera-Ruton-Pore (θυγατρική της Philips). Αργότερα ειδικεύθηκε στο Marketing στη Γαλλία από την Philips International και το 1987 ανέλαβε την Διεύθυνση Marketing των οικιακών προϊόντων Ήχου της Philips Ελλάδος. Τώρα είναι συνταξιούχος. Κατοικεί στην Αθήνα. Είναι παντρεμένος και έχει μία κόρη.

Κλινική : *La Serenite*

... γράφει η Έφη Χαλκιά-Μαλαχία

Οι ήρωες :

- Πασκάλ Τιερύ : Ψυχίατρος νευροχειρουργός 45 ετών
- Κλωντίν : Νοσηλεύτρια στο γραφείο του γιατρού 30 ετών
- Μιρέλ : Δασκάλα 25 ετών
- Λώρα : Σύζυγος Πασκάλ, ηθοποιός 45 ετών
- Σεσίλ : Διακοσμήτρια 40 ετών
- Manuel : Νοσηλευτής 28 ετών
- Kristian και Vincent : Βοηθοί νοσοκόμοι 22 ετών
- Ραούλ : Φύλακας κλινικής 50 ετών
- Ο Ντετέκτιβ : Dubois

Τόπος : Παρίσι 1950

Ψυχιατρική Κλινική LA SERENITE

Ελληνική απόδοση της ιστορίας μου. Δανείζομαι Γαλλικές φράσεις και ονόματα.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ

«Alors Pascal, τι συμβαίνει ?»

«Πολύ δύσκολο χειρουργείο κι ανησυχώ. Οι επόμενες ώρες είναι κρίσιμες και δεν θα μπορέσω να απομακρυνθώ.»

«Καταλαβαίνω, δύσκολη Δευτέρα! έλα πάμε θα σε χαλαρώσω» “Merci Claudine, allons-y”

Η παθιασμένη συνεύρεση στη φαρδιά δερμάτινη πολυθρόνα στο γραφείο του Πασκάλ μας χαλάρωσε και τους δύο. Δεν ήθελα να φύγω αλλά πήρα την υπόσχεση ότι μετά λίγες ώρες, όταν η κατάσταση του ασθενούς θα είχε σταθεροποιηθεί, θα συνεχίζαμε στο σπίτι μου.

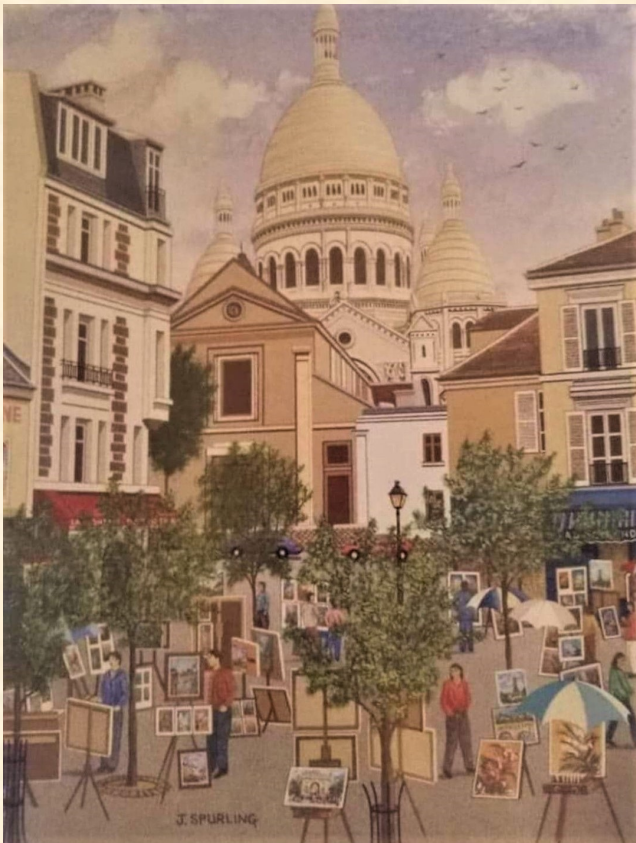
Στο δρόμο για το σπίτι η Κλωντίν σκέπτεται ανήσυχη « Τι μου συμβαίνει, φοβάμαι ότι τον έχω ερωτευθεί και τρομάζω... Δεν μπορώ να τον βγάλω από το μυαλό μου, όλα είναι διαφορετικά τώρα, πρώτη φορά μου συμβαίνει και ξέρω ότι θα πονέσω. Σχεδόν ζηλεύω, ξέρω ότι βλέπει κι άλλες κι αυτό με τρελαίνει. Δεν μπορώ όμως να αντισταθώ σε αυτά τα μελιά μάτια, τη βελούδινη φωνή, τα καυτά φιλιά. Δεν έπρεπε να κρυφοκοιτάξω το κινητό του στο γραφείο, όσο εκείνος ήταν στο μπάνιο. Εκείνα τα μηνύματα από Μιρέλ και Σεσίλ με θορύβησαν, δεν πρόλαβα και να τα διαβάσω..... Απρόσεκτος ο Πασκάλ, έπρεπε να το είχε κλειδώσει, τώρα θα ήμουν πιο ήσυχη, αλλά είναι κι η βέρα παρατημένη κάτω από τα ανακατεμένα χαρτιά. Μάταια προσπαθεί να κοιμηθεί λίγο περιμένοντας τον στο μικρό διαμέρισμα στην Place du Tertre στη Μονμάρτρη. Οι ώρες κυλούν κι εκείνος άφαντος. Πήγε 2 το πρωί, έχουν περάσει 6 ώρες, δεν αντέχω άλλο, θα του στείλω μήνυμα.

«Σε περιμένω» Καμία απάντηση !

Το άλλο πρωί, ιδιαίτερα ανήσυχη, πριν ξεκινήσει τη βάρδια της γύρω στις 7 μπαίνει στο γραφείο του και δεν τον βρίσκει εκεί. Όλα όπως τα άφησε χθες βράδυ. Η δερμάτινη πολυθρόνα στη θέση της και πάνω το μωβ φουλάρι που είχε ξεχάσει, τα χαρτιά ανακατεμένα στο γραφείο και η βέρα στην ίδια θέση.

Νιώθει λίγο περίεργα, σαν φόβο, και κατευθύνεται στο θάλαμο 520 της ψυχιατρικής κλινικής, στον οποίο ήξερε ότι ήταν υπεύθυνος. LA SERENITE, τι τίτλος κι αυτός για ψυχιατρική κλινική...La Folie είναι ο κατάλληλος, μοιολογεί.

Ανοίγει την πόρτα του θαλάμου και νιώθει τα πόδια της να παραλύουν. Νεκρική σιγή. Οι θηλυκοί σχιζοφρε-

νείς ένοικοι του θαλάμου κοιμούνται βαριά κάτω από την επήρεια δυνατών ψυχοφαρμάκων. Ανάβει το φως και ουρλιάζει. Ο Πασκάλ είναι πεσμένος μπρούμυτα στη μέση του θαλάμου. Έντρομη σκύβει να πιάσει τον σφυγμό του και καταρρέει συνειδητοποιώντας τον εφιάλτη. Mon Dieu αναφωνεί, ένα μαχαίρι καρφωμένο στην πλάτη του... Θεέ μου, όχι, όχι...

Οι άρρωστες ξυπνούν απότομα και βλέποντας τη σκηνή αρχίζουν να ουρλιάζουν, αναπηδώντας στα κρεβάτια τους. Εγώ τον σκότωσα φωνάζει η Κριστίν, όχι **εγώ** το έκανα κραυγάζει η Μιρέλ, τι λέτε εγώ, εγώ τον σκότωσα, c' est moi, ουρλιάζει η Ντανιέλ.

Η Κλωντίν τρικλίζοντας βγαίνει από το θάλαμο να ζητήσει βοήθεια. Τρέχουν οι βοηθοί νοσοκόμοι Κριστιάν και Vincent και δεν μπορούν να πιστέψουν αυτό που βλέπουν. Ενημερώνουν τον Διευθυντή της ΚΛΙΝΙΚΗΣ και σε λίγο καταφθάνουν ο ντετέκτιβ Dubois, ο ιατροδικαστής και αστυνομικοί.

Ο ντετέκτιβ Dubois αναλαμβάνει δράση κι αρχίζει η ανάκριση.....

Πασκάλ και Λώρα

Ο Πασκάλ ήταν ο πρώτος εφηβικός έρωτας της Λώρας. Τον αγαπούσε πολύ. Ήταν εκεί, σιωπηλή στα ξενύχτια του τα

δύσκολα σκληρά χρόνια της πανεπιστημιακής του πορείας κι αργότερα στην επαγγελματική σταδιοδρομία του ως ψυχίατρος-νευροχειρουργός. Δεν μπορούσε να αποκτήσει παιδί κι ήταν τόσο γενναιόδωρη στα αισθήματά της για εκείνον. Η λαμπρή πορεία της στο θέατρο έδινε μεγάλη χαρά στον Πασκάλ. Την θαύμαζε και λυπόταν πολύ όταν την πλήγωνε.

Πασκάλ και Μανουέλ

Η γνωριμία του Πασκάλ με τον Μανουέλ και η έντονη αμοιβαία έλξη πυροδότησε την ομοφυλοφιλία του Πασκάλ που τον βασάνιζε από τα εφηβικά του χρόνια και πάλευε να κρατήσει κρυφή. Χρόνια προσπαθούσε να δαμάσει το πάθος του πέφτοντας από τη μία γυναικεία αγκαλιά στην άλλη. Μάταια !

Τα μηνύματα στο κινητό του γιατρού φωτίζουν τα γεγονότα

Σεσίλ : «Πασκάλ, πάλι αναβολή, δεν πάει άλλο η κοροϊδία, τελευταία ευκαιρία... Δευτέρα στις 10 το βράδυ θα έρθω στο ιατρείο. Δεν περιμένω επιβεβαίωση, θα είμαι εκεί. Ξέρω ότι 10 με 11 κάνεις διάλειμμα. Άλλο ένα χαμένο Σαββατοκύριακο, φτάνει πια.»

Καμία απάντηση.

Μιρέλ : «Πασκάλ σε μισώ. Εκμεταλλεύεσαι την αδυναμία και το πάθος μου για σένα. Φτάνει πια ! τρία χρόνια μέσα στη θλίψη, την αγωνία, την προσδοκία για λίγες στιγμές ευτυχίας. Δεν αντέχω άλλο. Δευτέρα στις 10 το βράδυ θα είμαι στο ιατρείο σου και δεν θα το χαρείς το διάλειμμά σου με αυτά που θα σου αναγγείλω. Η Κυριακή είναι δική μου, πάλι πρόδωσες την προσδοκία μου.»

Καμία απάντηση.

Λώρα : «Πασκάλ, θρίαμβος η αποψινή πρεμιέρα μου. Το κοινό χειροκροτούσε όρθιο την «Τρελή του Σαγιώ». Έλειπε το δικό σου ! Αντίο Πασκάλ, το πάλεψα μα ήρθε το τέλος. Καλή τύχη, να προσέχεις.

Καμία απάντηση.

Τα άλλοθι και οι υποψίες

Τη Δευτέρα, γύρω στις 10 το βράδυ φθάνουν σχεδόν ταυτόχρονα στο ιατρείο του Πασκάλ, η Μιρέλ και η Σεσίλ. Ανοίγουν την πόρτα, ο Πασκάλ λείπει. Το βλέμμα τους πέφτει στο ξεχασμένο μωβ φουλάρι της Κλωντίν πάνω στη φαρδιά δερμάτινη πολυθρόνα. Κοιτιούνται, βουρκώνουν, δε μιλάνε. Τέτοιες στιγμές τα λόγια είναι περιττά, μιλάει η αλήθεια. Νιώθουν οργή για την κοροϊδία και θλίψη για το χαμένο χρόνο ελπίζοντας.....«Απρόσεχτος όπως πάντα» σκέπτονται αλλά δεν έχει πια σημασία. Ο φύλακας Ραούλ παραδίδει στον ντετέκτιβ το βιβλίο εισόδου-εξόδου της Κλινικής. Κλωντίν, Μιρέλ, Σεσίλ, έχουν άλλοθι για τις ώρες ...

Ο ιατροδικαστής προσδιορίζει το θάνατο (πρώτη εκτίμηση) περίπου στις 21:00.

Τι έχει συμβεί

Ο Μανουέλ είχε δει την παθιασμένη ερωτική σκηνή πάνω στη δερμάτινη πολυθρόνα κι έχασε το μυαλό του. Είχε πάει να βρει τον Πασκάλ και να του παραδώσει το κλειδί του νέου μικρού διαμερίσματος που είχαν νοικιάσει για να συζητήσουν, μετά τα τρία χρόνια δύσκολης ερωτικής σχέσης με διλήμματα, ενοχές, ζήλια, αδιέξοδα, απόγνωση, προσδοκία, ελπίδα. Ο Πασκάλ, απρόσεχτος, δεν είχε κλειδώσει την πόρτα.

Ο Μανουέλ δεν μπορεί να πιστέψει αυτό που βλέπει και καταρρέει. Φεύγει τρέχοντας και κλείνεται στο μικρό του δωμάτιο στον κάτω όροφο. Κλείνει βίαια την πόρτα και ξεσπά σε αναφιλητά... Γιατί, γιατί μονολογεί και χτυπά το κεφάλι του στον τοίχο ξανά και ξανά. *Menteur, ψεύτη, ψεύτη.* Είχαμε συμφωνήσει και με πρόδωσες! Μετά το ερωτικό Σαββατοκύριακο στο χιονοδρομικό κέντρο Chamonix, πίστεψα ότι ήρθε η ώρα να ζήσουμε μαζί οι δυο μας χωρίς να σε μοιράζομαι με τη σύζυγο και τις διάφορες ερωμένες. Τρία χρόνια κρυφού ερωτικού δεσμού είναι πολλά, είναι βραχνάς, θηλιά στο λαιμό, δεν αντέχω άλλο, σε μισώ, σε μισώ, ήρθε το τέλος!

Η Έφη Χαλκιά-Μαλαχία μαθήτευσε στην Μελαχροίνιο και στην Αχιλλοπούλειο Σχολή από όπου αποφοίτησε το 1962. Οι συμμαθήτριάς της την θυμούνται σαν σημαιοφόρο και στα δύο σχολεία. Κατείχε διευθυντικές θέσεις σε Ελληνοφινλανδικές εταιρίες από το 1967 έως το 2004. Είναι μητέρα της Κέλλυς και της Σόφης και ευτυχισμένη γιαγιά της Ναταλίας, του Κωνσταντίνου, της Κωνσταντίννας και του Μάρκου. Τα ενδιαφέροντά της είναι τα ταξίδια, ο χορός, η συγγραφή και ο διαλογισμός. Είναι σπουδάστρια *Tabula Rasa*.

Φωτογραφίες από την Τακτική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου Αιγυπτιατών Ελλήνων που πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 31/10/2021. Στην Συνέλευση εκπροσωπήθηκε και ο Σύλλογός μας.

Από τον Κώστα Ευφροσύνη λάβαμε με e-mail πληροφορίες για την ψηφιοποίηση της βιβλιοθήκης χειρογράφων της ιστορικής Μονής Σινά. Το παρακάτω άρθρο είναι του συγγραφέα και στιχουργού Γεωργίου Λεκάκη.

Της εποχής μας

Η Βιβλιοθήκη της Μονής Αγίας Αικατερίνης Σινάγράφει ο Γιώργος Λεκάκης

Η Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Χειρογράφων του Σινά / Sinai, έκδοση της Μονής Αγίας Αικατερίνης του Σινά στην Αίγυπτο, είναι πλέον γεγονός.

Η Ψηφιακή Βιβλιοθήκη «Sinai Manuscripts» είναι σε συνεργασία με την βιβλιοθήκη του UCLA και την ηλεκτρονική βιβλιοθήκη Early Manuscripts (EMEL). Φιλοξενεί στο Διαδίκτυο τα αποτελέσματα του Ψηφιακού Έργου της Βιβλιοθήκης του Σινά, μια δεκαετή συνεργατική προσπάθεια ψηφιοποίησης της απaráμιλλης βιβλιοθήκης χειρογράφων της ιστορικής Μονής.

Το μοναστήρι της Αγίας Αικατερίνης του Σινά διατηρεί μια από τις αρχαιότερες βιβλιοθήκες του κόσμου, που λειτουργούν ακόμη, συνεχώς και αδιαλείπτως, σε όλον τον κόσμο. Διαθέτει **4.559 χειρόγραφους κώδικες**, με έργα σε **13 γλώσσες** γραμμένες, από τον 4ο έως τον 19ο αιώνα. Σε αυτά περιλαμβάνονται και τα Νέα Ευρήματα, μια «κρυμμένη» έως τώρα γνώση, περίπου **1.100 αποσπασματικών χειρογράφων / fragmenta**, που ανακαλύφθηκαν το **1975**, όταν οι μοναχοί καθάριζαν συντρίμμια από ένα δωμάτιο, που είχε υποστεί ζημιά, από έναν σεισμό, στο βόρειο τείχος της Μονής.

Το έργο ψηφιοποιεί τα χειρόγραφα της Μονής σε δύο φάσεις:

Φάση Α: Χειρόγραφα Αραβικά και Συριακά

1.172 κώδικες (400.000 σελίδες).

Φάση Β: Ελληνικά, Γεωργιανά, Σλαβικά και άλλες γλώσσες

3.387 κώδικες (1,1 εκατομμύρια σελίδες).

ΔΙΑΒΑΣΤΕ για εκδόσεις ΟΜΗΡΟΥ στην ΜΟΝΗ ΣΙΝΑ, ΕΔΩ .

Χρηματοδοτήθηκε από γενναιόδωρες επιχορηγήσεις από το Ίδρυμα Ahmanson Foundation, την Arcadia / Αρκαδία, το Museum of the Bible Scholar's Initiative και το Οικογενειακό Ίδρυμα Steinmetz Foundation.

ΠΗΓΗ: Sinai Manuscripts, **ΑΡΧΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ**, 1.2.2021.

Καλοκαιρινή Εκδήλωση του Συλλόγου μας

Φωτογραφίες από την θερινή συνεστιάση του Συλλόγου μας στην "Ταβέρνα του Γιάννη" στον Καρέα την 3η Ιουλίου 2021 με τις ευχές για ένα καλό καλοκαίρι.

Φθινοπωρινή Εκδήλωση του Συλλόγου μας

Φωτογραφίες από την πρώτη μας συνεστίαση με την έναρξη της χειμερινής περιόδου που πραγματοποιήθηκε με επιτυχία στον Σύνδεσμο Αιγυπτιατών Ελλήνων την 23η Οκτωβρίου 2021. Ευχόμαστε να ακολουθήσουν και άλλες εκδηλώσεις για τις οποίες θα ενημερωθείτε.

Στο γλυκύτεατο όνομα της οικουμένης

...γράφει ο Γιάννης Σίννης

Μανούλα μου δεν στο'χω πεί
μάνα μου δεν στο λέω
τα γερασμένα χέρια σου
όταν κοιτάζω κλαίω

Τα ζαρωμένα δάκτυλα
που τώρα τα χαϊδεύω
ήτανε ρόδα άνοιξη
που πάντα τα γυρεύω

Όταν αυτά με τάζαν
με έπλεναν με ντύναν
τα άλυτα κορδόνια μου
πόσο γλυκά τα λύναν

Τα πρώτα μου τα γράμματα
τ'αξέχαστα τα γέλια
οι πρώτες μου οι αγκαλιές
απ τα ζεστά σου χέρια

Χέρια πάνω στα χέρια μου
στόμα στο μέτωπό μου
αστρόφυλο στα μάτια μου
δροσιά στον πυρετό μου

Μανούλα πάρε διάβασ'το
με πόνο σου μιλάω
που τόσα χρόνια σιωπηλό
είχα το σ' αγαπάω

Με της χαράς τα δάκρυα
τα μέσα μου θα πλύνω
όταν σε δω να μου γελάς
Χρυσό ψυχής μου κρίνο

.....Σ' αγαπάω Μαμά

Ο Γιάννης Σίννης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1977 και μεγάλωσε στο Παλαιό Φάληρο. Είναι απόφοιτος του Πάντιου Πανεπιστημίου, συνθέτης, στιχουργός, ποιητής, κιθαρίστας και ερμηνευτής. Στίχους του έχουν ερμηνεύσει οι : Βασίλης Καρράς, Θέμης Αδαμαντίδης, Καίτη Γαρμπή, Μέλισσες, Θωμαή Απέργη κ.α. Συνεργάζεται με τον συνθέτη Χρήστο Παπαδόπουλο. Είναι καθηγητής Στιχουργικής στη σχολή *Tabula Rasa*.

Η νεράιδα δε μένει πια εδώ

Μα πως αντέχεις ψυχή μου
το βόλι στην καρδιά
ματώνει ακόμα κι ας έφυγε ο Αύγουστος
κι ο Σεπτέμβρης δε χαμογελά
μα εγώ θα συμμαχήσω με το όνειρο

Σε κοιτάζω να περνάς
συλφίδα αέρινη σαν Κέλτικη νεράιδα
κλείνω τα μάτια, σε παίρνω αγκαλιά μα είν' όνειρο
απατηλό, σα μαχαιριά,
ξημέρωσε, η νεράιδα δε μένει πια εδώ

Πονώ, πενθώ καρδούλα μου
μα θα παλέψω το θεριό
της πίκρας και του πόνου
βλέμμα ψηλά στον ουρανό
άγγελε μου, γιάνε την πληγή, αιμορραγεί.

Ο Καστανάς....

Μια παλιά ανάμνηση που μας έστειλε ένας καλός φίλος του περιοδικού. Ίσως το άρθρο αυτό να το έχετε διαβάσει. Αξίζει όμως να το ξαναθυμηθούμε.

Ήμουν στο Ναυτικό το 1962 και βρισκόμουν στη Πλατεία Κλαυθμώνος, όχι όπως είναι σήμερα. Οι νεότεροι δεν γνωρίζουν πάρα πολλά από τα παλιά και απορούν οπότε ακούν ορισμένα γεγονότα του τότε.

Εκείνη τη στιγμή έπεφτε ο ήλιος και θα γνωρίζετε ότι με τη δύση του, γίνεται υποστολή της σημαίας. Τότε το Αρχηγείο Ναυτικού ήταν εκεί και η σημαία κυμάτιζε ακόμα στο κτήριο. Σήμερα είναι εκεί άλλες υπηρεσίες του Ναυτικού.

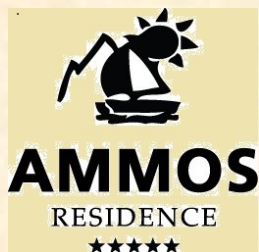
Τότε πάντα κάθε πρωί, θα θυμούνται οι παλιοί, γινόταν έπαρση σημαίας και σταματούσαν τα πάντα, όπως και στη δύση του ηλίου γινόταν υποστολή. Ήταν στιγμές ωραίες, απίθανες που ζούσαν τότε οι άνθρωποι. Το άγημα αποδόσεως τιμών στο χώρο του, και ακούμε το σαλπικτή να δίνει το σύνθημα για την υποστολή της σημαίας. Το άγημα παρουσιάζει όπλα. Ο αξιωματικός χαιρετά και παίζεται ο Θούριος. Όλοι οι παριστάμενοι εκεί και οι περαστικοί, όπως και εγώ σταθήκαμε σε στάση προσοχής. Αποδίδεις με αυτό τον τρόπο την τιμή στο ιερό μας σύμβολο, στη γαλανόλευκη σημαία. Τη στιγμή που ο αρμόδιος αξιωματικός χαιρετά, η ματιά του πέφτει λοξά και βλέπει κάτι παράξενο, και η ψυχή του ταραζεται, μ' αυτό που θα σας πω παρακάτω.

Τελειώνοντας η διαδικασία της υποστολής της σημαίας, οι διαβάτες συνεχίζουν τον δρόμο τους, ενώ εγώ παρέμεινα από συνήθεια λίγο ακόμα. Τότε βλέπω τον νεαρό αξιωματικό να κατευθύνεται θυμωμένος προς έναν γεροδεμένο πλανόδιο καστανά. Βλέπετε τότε η πλατεία ήταν κενή και στις γωνίες ήταν πάντα στιλβωτές (λούστροι) και καστανάδες, που μας λείπουν τώρα. Και του είπε: "γιατί δεν σηκώθηκες όρθιος για να τιμήσεις τη σημαία μας; Δεν έχεις φιλότιμο κλπ". Ο άνθρωπος έμεινε βουβός, ενώ εγώ παρακολούθησα έντρομος και φοβερά συγκλονισμένος το τι έγινε. Μετά βλέπω τον καστανά ότι έγινε κατακόκκινος και ότι άρχισε να τρέμει. Ήθελε να φωνάξει, αλλά τον είδα με έκπληξη να συγκρατείται, σκύβοντας το κεφάλι του και να αρχίσει να κλαίει με λυγμούς. Όμως συνήλθε γρήγορα, σκούπισε τα δάκρυά του και με τη δύναμη των χεριών του (που ήταν γερά) στύλωσε το σώμα του δυνατά, έσπρωξε τον πάγκο με τα κάστανα μπροστά και φώναξε με όλη την ψυχή του στον νεαρό αξιωματικό δυνατά "Πώς να σηκωθώ κύριε; Της τα έδωσα της Πατρίδας μου και τα δύο". Και σηκώνοντας τα μπατζάκια του παντελονιού, φάνηκαν δύο πόδια, κομμένα πάνω από το γόνατα. Και ξανάρχισε να κλαίει. Ο κόσμος όπως και εγώ γύρω του έκλαιγε και χειροκροτούσε, όμως περισσότερο από όλους έκλαιγε ο νεαρός αξιωματικός.

Έχουν περάσει περίπου 60 χρόνια. Ποιος ξέρει τι να γίνεται. Εκείνη τη στιγμή πάντως έγινε κάτι το αλησμόνητο, μια φοβερή σκηνή. Ο αξιωματικός σκύβει και αγκαλιάζει και φιλά τον καστανά, και στη συνέχεια στέκεται ευθυτενής μπροστά στον ήρωα, φέρνει το δεξί χέρι στην άκρη του γείσου του πηλικίου του και τον χαιρετά στρατιωτικά. Του απονέμει "τας κεκανονισμένας τιμάς" που δεν μπόρεσε εκείνος τυπικά να αποδώσει στη σημαία μας, γιατί της χάρισε τα δύο πόδια του στα βορειοηπειρώτικα βουνά μας, για να μπορεί να κυματίζει σήμερα ψηλά η κυανόλευκη σημαία μας, σε λεύτερη πατρίδα. Και οι άλλοι, οι πολλοί να μπορούν να πηγαίνουν με γρήγορο βήμα στην ειρηνική απασχόλησή τους, χωρίς να γνωρίζουν ότι περνούν μπροστά από έναν ήρωα του αλβανικού μετώπου, τον Έλληνα ήρωα πολεμιστή, όποιο επάγγελμα και να 'χει.

Άλλοι δεν μιλούν, άλλοι όμως ειρωνεύονται. Γι' αυτό οι νέες γενιές πρέπει να μάθουν, να διδαχθούν από την οικογένεια και από το Σχολείο για το Έπος του 1940.

Για το καλό της Πατρίδας μας.

Το AMMOS RESIDENCE βρίσκεται στις Μηνιές Κεφαλονιάς, περίπου 18 χλμ. από το Αργοστόλι, 9 χλμ από την Λάσση, την πλέον τουριστική περιοχή για ψυχαγωγία. Τρεις ωραίες ταβέρνες ψησταριές απέχουν 800μ. από το ξενοδοχείο.

Διαθέτει χώρους parking, ασφαλή περιορισμένη παιδική χαρά, στεγασμένο χώρο BBQ, ιδιωτική αμμώδη παραλία βγαίνοντας από το δωμάτιό σας με Beach bar και snacks, εξυπηρετικό και χαμογελαστό προσωπικό και το κυριότερο ευρύχωρα μεγάλα δωμάτια πλήρως εξοπλισμένα για να απολαμβάνετε τα γεύματά σας.

*Με την άφιξή σας, εγκάρδια σας καλωσορίζουν οι ιδιοκτήτες,
Κος Στέλιος Μπάκωσης και η σύζυγός του Κα Ειρήνη Βενέτη.*

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ - ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ : Πραγματοποιήστε ΤΟ ΣΥΝΤΟΜΩΤΕΡΟ τις κρατήσεις σας, ακόμη και από τους χειμερινούς σας μήνες.

ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ : e-mail : ammosresidence@hotmail.com stelbac@gmail.com

mobile : **694 491 3408**

web : www.ammosresidence.gr

Τα **Οπτικά Παπαευθυμίου**
δραστηριοποιούνται πάνω από **45 χρόνια** στα οπτικά
και **24 χρόνια** στα ακουστικά βαρηκοΐας.

Εξυπηρετούν την πελατεία τους σε πέντε σημεία της Αττικής,
με υποκατάστημα στο Χαλάνδρι, Λ. Πεντέλης 12-14, έναντι ΟΤΕ.

Κεντρικό: Τζωρτζ 8, Πλ. Κάνιγγος, Αθήνα.

Εξοπλισμένα με μηχανήματα τεχνολογίας ικανά να αποτρέπουν τα λάθη,
για τέλεια εκτέλεση της συνταγής σας.

Στελεχωμένα με προσωπικό επιστημονικά καταρτισμένο,
με πανεπιστημιακές σπουδές και εμπειρία για την αντιμετώπιση
δύσκολων περιστατικών.

Περιστατικά και διαθλαστικές ανωμαλίες
όπως είναι η ανισομετρωπία, η αμβλυωπία, ο στραβισμός,
τα πολυεστιακά γυαλιά ή γυαλιά υψηλού αστιγματισμού
που χρειάζονται ακρίβεια κτλ.

Επίσης, φακοί επαφής πάσης φύσεως, σκληροί, μαλακοί, ημίσκληροι,
κερατοκωνικοί, αστιγματικοί, πολυεστιακοί και άλλα δύσκολα περιστατικά.

Για οποιαδήποτε πληροφορία,
επικοινωνήστε μαζί μας στα τηλέφωνα:

ΧΑΛΑΝΔΡΙ 210 68 48 880

ΑΘΗΝΑ 210 38 16 583

**ΕΚΠΤΩΤΙΚΟ ΚΟΥΠΟΝΙ ΓΙΑ
ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ & ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
από 20% έως 70%**

Μιχάλης Γ. Μπίσκος

Ηλιακή Αλοπηγία

σχεδιασμός, κατασκευή
και λειτουργία των αλυκών

το ανώνυμο βιβλίο

Θα το βρείτε στο βιβλιοπωλείο «ΠΟΛΙΤΕΙΑ»
Ασκληπιού 1-3, Αθήνα, Τηλ: 210 360 0235

OUR MEMORIES

FROM THE CD "MISSION TO MARS"

MUSIC-LYRICS-VOCALS

ANGELOS KOUTROUBAKIS

Το καινούριο τραγούδι που ανέβασε πρόσφατα στο You Tube ο Αμπετειανός Άγγελος Κουτρομπάκης έχει να κάνει με κάτι που συντροφεύει όλους μας σχεδόν καθημερινά: τις αναμνήσεις. Οι στίχοι αυτής της ροκ μπαλαντάς μιλούν για τις τρυφερές ή δυσάρεστες αναμνήσεις που επανέρχονται κατά καιρούς στο μυαλό μας. Όμως το «Our Memories» μας καλεί να πάμε πέρα από τη νοσταλγία και να κοιτάξουμε τις μνήμες και τις παλιές φωτογραφίες μας με άλλο μάτι: Σαν ψηφίδες που σιγά σιγά δημιούργησαν το ψηφιδωτό του χαρακτήρα και της ψυχής μας. Τροφή για σκέψη...

Στο "Our Memories" στίχοι, όργανα, τραγούδι και ηχογράφηση είναι όλα του Άγγελου, ο οποίος έχει επίσης φιλοτεχνήσει το συνοδευτικό βίντεο. Για να ακούσετε (και να δείτε) το τραγούδι πηγαίnete στο <https://youtu.be/fXEQ2yUP21U>.

Για περισσότερο... Άγγελο, σας ενημερώνουμε ότι το "Our Memories" βρίσκεται μαζί με άλλα 20 τραγούδια-δημιουργίες του στο επαγγελματικά ηχογραφημένο σιντί "Mission to Mars" (διαθέσιμο μετά από επικοινωνία με τον ίδιο στο acdesign6@gmail.com). Τέλος, στο You Tube θα βρείτε ακόμη 18 άλλα τραγούδια του στο κανάλι του Angelos Koutroubakis. Αν διαλέξετε να ακολουθήσετε (Follow) θα ενημερώνεστε όποτε ανεβάσει καινούριο τραγούδι.